

Westnik

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AUSTRALIJI

»MESSENGER» – Voice of Slovenians in Australia

“Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215”
CATEGORY A

LETNIK XXXI Štev. 5

MAY 1986

**SLOVENIAN TWIN CITY CLUB OFFICIAL OPENING OF CLUBROOMS AND
BOCCE BOWLING ALLEYS — 5.00 PM ON SATURDAY 26 APRIL 1986 —
234 — 242 Olive Street, Albury — JOHN ROACH, Mayor of Albury.**

Ladies and Gentlemen,

Firstly I thank you for your for your kind invitation to be with you today on this very special occasion — and for giving me the honour of officially opening your clubrooms and bocce alleys.

On behalf of the Albury city Council and the people of Albury I congratulate everyone associated with this ambitious — and most successful project. How proud the slovenian community and their friends of Albury Wodonga must feel for this really marvellous team effort. I understand that when the club first formed building of clubrooms was suggested — these three blocks of land were purchased back in 1979. And to get the project started, members of the Slovenian Community advanced 400 dollars cash each family — interest free.

Later when this ran out and more money was needed — those who could afford it — made further advances. As a result of which these clubrooms and the bocce alleys have been built and paid for by members and their friends — free of any outside money or government grants. But money was only part of the story when compared with the hundreds and hundreds of volunteer hours spent on the clubrooms — the bocce alleys and the grounds in general.

I would also pay a special tribute to past club presidents — including Joe Kromar — who holds the distinction of being first president — Frank Jerin and Tony Tuksa who both served three terms and Henry Sane who led the club for one term and now Rudi Kalc. Treasurers have included Joe Novak — Frank Jerin, Hans Watz and Steve Pinta — presently in charge of finances — and hard working secretaries have included Frank Sodja — Joe Kromar — Maria Kromar the present secretary.

All have been backed by strong committees working hard in so many ways for the success of this project which stands as a monument to the Albury Wodonga Slovenian Community and their firends.

Albury-Wodonga is very fortunate that we have so many ethnic groups determined to fully embrace the responsibilities of their Australian citizenship — and to preserve and pass on to present and future generations the customs and culture of their land of birth. As a result of this — Australia — since those mass migration days of the 1950's has developed into a much greater nation and you have helped make it what it is today.

During the past 30 years or so something like 4 million people have migrated to Australia — from 140 ethnic backgrounds, speaking 90 different languages and practising 40 different religions. All of which illustrates the magnitude, the diversity and the importance of Australia's migration policy and program.

We, as Australians — old and new — should hold our heads high — proud of the fact that ours is a nation where all can walk tall in the knowledge that his or her ethnic heritage is respected, cherished and recognised — that this is a nation ordained to set an example to the old world — of how men and women of many backgrounds can live together in peace, friendship and progress.

Although small in numbers, the Slovenian Community of Albury Wodonga is certainly big in its contribution to this area's progress and prosperity during the past 30 years.

Again, I congratulate everyone concerned with this Slovenian Twin City Club — and bocce bowling alleys which I have much pleasure in declaring officially opened. May all who use these facilities now and in the years ahead be blessed with good health and happiness — and a sense of pride in their land of origin — its culture and customs.

SVEČANA OTVORITEV DOMA V ALBURY

Na Anzac week-end so se v Albury-Wodonga zgrnili pripadniki in zastopniki skoraj vseh slovenskih društev iz južno-vzhodne Avstralije. Saj rojaki iz Albury-Wodonge so jih povabili tja, da skupno proslavijo spet en dokaz pridnih slovenskih rok: formalno uradno otvoritev društvenega doma "Snežnik" ter novo pokrita balinišča.

Za tako maloštevilno slovensko skupnost, kot je v tem dvojnem mestu ob reki Murray na obeh straneh meje med Viktorijo in New South Walesom je bila ta proslava dosega cilja, ki so si ga postavili pred kakimi devetimi leti, ko so ustanovili svoje društvo.

Rojaki iz Melbourne, Geelong, Canberre, Sydneya in Woolongonga pa so se jim v znatnem številu radi pridružili navzlic dolgim razdaljam, katere so morali prepotovati.

Seveda so tudi balinarji uporabili ta dan ter z meddruštvenimi tekmovanjem preizkusili nova balinišča. Vreme je bilo kljub slabim vremenskim napovedim, kar zadovoljivo in je tako tudi pripomoglo k uspehu proslavljanja.

Organizacija take proslave za maloštevilno društvo ni lahka zadeva, toda obstaja pri članstvu dobra volja in zavest in s skupnimi napori se tudi težave dajo premagati. Tako je bilo tudi pri Snežniku. Če so bili kakšni problemi, jih obiskovalci niso opazili. Opazili pa so, kako trdo in konstantno so člani Snežnika morali delati, da so dosegli tak uspeh. Še posebno naporno pa je moralo biti delo ženske sekcije Snežnika, saj v danih razmerah ni bilo lahko pripraviti in postreči hrano tolikemu številu ljudi.

(Naprej na strani 3)

Ob svečani otvoritvi novega slovenskega doma v Albury. Z leve proti desni so Predsednik "Jadrana" Frank Iskra, zastopnik kluba "Triglav" iz Sydneya Alojz Moge, Predsednik kluba "Triglav" iz Canberre Erik Fraf, predsednik društva "Planica" iz Springvale Lado Sluga, Predsednik mestne občine Albury John Roach, predsednik kluba "Snežnik" Albury-Wodonga Rudi Kalc, predsednik S.D. Melbourne Peter Mandelj in predsednik Slovenske zveze Geelong "Ivan Cankar" Ivo Širca.

ČERNOBIL — SLOVENIJA

Nesreča v atomski elektrarni v Černobilu, ki je neznansko vznemirila cel svet je prizadela našo staro domovino mnogo bolj kot si lahko predstavljamo. Mi v Avstraliji smo tako zelo oddaljeni od nesrečne Ukrajine, da se nam ni bilo bati

nikakršnih neposrednih posledic. Vse drugače pa je bilo v Evropi in tudi v Sloveniji.

Čeprav so se pojavile tudi naknadne kritike in celo očitki, da oblasti niso hotele razburjati pred 1. majem, ker bi to pokvarilo proslavljanje, so vendar, vsaj po vsem kar smo prečitali, bili podzvzeti dovolj hitro ukrepi, ki bi preprečili morebitne hude posledice.

(Naprej na strani 8)

MARATON SYDNEY—MELBOURNE: SLOVENEK PRVI

Že v sredo 7. maja so Slovenci v Melbourne z veseljem sprejeli novico, da je Dušan Mravlje prešel v vodstvo v teku Sydney—Melbourne in, da bo verjetno zmagal. Nekako takrat se je tudi razširila vest, da je slovenski maratonec sorodnik Potočnikovih iz McLeoda.

Kar hitro so se potem tudi dogovorili za primeren sprejem. Viktor Lampe je v četrtek, kljub temu, da je prišel iz nočne službe, napravil lep napis na platno s katerim bi pozdravili zmagovalca rojaka.

V četrtek zjutraj je že bilo gotovo, da bo Dušan prvi, ako se ne bo pripetila posebna nesreča in da ga pričakujejo na cilju v Westfield Shopping Centru v Doncastru od 10. do 11. ure zvečer.

Že ob pol devetih se je ob cilju začela zbirati množica, v kateri je bilo veliko

število Slovencev, ki so kljub pozni uri prišli tudi z najoddaljenejših koncev Melbourne. Med njimi tudi naša mladina v narodnih nošah, katere naloga je bila nositi napis: "Slovenians of Melbourne salute you Dušan Mravlje" in mu izročiti v imenu naše slovenske skupnosti tudi cvetje in veliko steklenico šampanjca.

Dušan je pretrgal vrvico na cilju ob 23.30 in se zatem kmalu, še neverjetno svež pojavil na slavnostnem odru v notranjosti Shopping Centra, kjer je prejel čestitke in darila. Premier Viktorije g. John Caine mu je izročil nagrado 20.000 dolarjev in lep pokal. Čestital mu je javno tudi tukajšnji konzul SFRJ dr. Trajkovski. Ker Dušan, niti njegova soproga ne znata angleško, jima je tolmačil Andrej Potočnik.

ALI VESTE, KAJ VSE LAHKO DOBITE V KNJIŽNICI

Želimo obvestiti vse, da je knjižnica Slovenskega društva Melbourne, odprta vsako nedeljo popoldne.

Imamo veliko izbiro knjig. Od raznovrstnih romanov, kriminalk, slovenske zgodovine pa do velike izbire pesmi in poezij; zdravstvene knjige, ki lepo opisujejo bolezn današnjega časa, kot so srce ali rak, zemljevide in opis krajev v Sloveniji ter vin in vinogradov.

Dobite lahko vse podatke glede slovenske narodne noše, opis noše in kraj, vzorce in izdelavo ročnih del.

Za vsakega je nekaj! Imamo tudi število knjig v angleščini, ki opisujejo naš rodni kraj Slovenijo.

Vsi ste dobrodošli!

Milena Brgoč - knjižničarka

GRENKA KAPLJA

Vzhičenje in ponos Slovencev Melbourne v zvezi z zmago Dušana Mravlje sta na žalost uplahnila ko so na TV programu videli tega našega rojaka maratona. Na presenečenje nas vseh tokrat ni uporabljal slovenskega tolmača, pač pa nemškega, čeprav mu nemščina ni šla preveč gladko. Se bolj pa smo bili vsi prizadeti, ko smo slišali pritožbe nekaterih, češ, da se Slovenci Melbourne samo sedaj kažemo, ko je zmagal, pred meseci pa, ko je tekmoval v Colacu ni bilo rojakov, da bi ga podprli.

Ni se čuditi grenkobi, ki so jo mnogi melbournski Slovenci občutili po tih dveh epizodah. Saj naše organizacije, kakor tudi posamezniki storijo vse, da bi bivanje vsakemu športniku iz Slovenije v Melbourne naredili čim bolj domače in jim nudijo vse možno gostoljubje. Da je to tako so nam prav gotovo poroki člani balinarske in jadralske ekipe, kakor tudi vsi člani košarkarjev - paraplegikov, ki so v prvih mesecih letos bili v Viktoriji.

Kaj je bilo vzrok, ki je Dušana Mravlje pripeljal do takega postopanja, ne vemo. Ne vemo pa si tudi razložiti, zakaj naše organizacije niso pravočasno obveščene o obiskih slovenskih športnikov, kulturnikov in drugih pomembnih osebnosti. Prav tako nam je tudi zagonetno, zakaj v ljubljanskem dnevem časopisju nismo mogli o našem gostoljubnem odnosu do gostujočih slovenski športnikov, zaslediti niti besedice

O zmagi Dušana Mravlje je na primer ljubljanski Dnevnik poročal manj kot tukajšnje časopisje:

V ZADNJIH ETAPAH SI JE PRIBORIL 50 KILOMETROV PREDNOSTI

Mravlje zmagal v Avstraliji

MELBOURNE, 9.
- Jugoslovanski mara-

tonec Dušan Mravlje je sinoči ob 23.30 po avstralskem času prvi prišel na cilj 1000 kilometrov dolgega maratona od Sydneya do Melbournea.

Na cilju v predmestju Melbournea ga je pričakala množica Jugoslovancev, čestital pa mu je tudi jugoslovanski konzul v Melbourneu dr. Trajkovski.

V zadnjih etapah si je Kranjčan priboril okrog 50 kilometrov prednosti pred zasledovalci. Poleg pokala za prvo mesto, ki mu ga je izročil predsednik države Victoria John Caine, je Dušan Mravlje osvojil tudi 20.000 avstralskih dolarjev nagrade. Nastop na avstralskem supermaratonu so Mravljetu omogočili JAT, Kompas in Donit.

NATEČAJ ZA LETO MIRU

Slovenska šola S. D. M. vas vabi k sodelovanju nagradnega natečaja plakatov (posters) ob priliki "MEDNARODNEGA LETA MIRU". Vabljeni ste vsi otroci, mladina in odrasli, da sodelujete na tem natečaju s plakatom ali pa s spisom - v angleščini ali pa v slovenščini - na temo MIR.

Nagrade za najboljša dela po starostnih skupinah bodo razdeljene na dan, ko bodo vsi plakati in spisi na razstavi, v nedeljo, 27. julija ob 3.00 uri popoldne, v domu SDM, 82 Ingrams Road, Research.

Posljite svoja dela do 24. julija 1986 na enega od naslednjih naslovov:

Tanja Brgoč, 2 Clematis Str., Glen Waverley, tel. 232 2958

Irena Škofic-Birsa, 15 Wheeler Str., Pascoe Vale E., 3044, tel. 386 6899

Irena Kalister, 34 Yalambie Rd., Yalambie, tel. 434 5023

Draga Gelt, 2 Ripley Crt, Ringwood, 3134, tel. 876 3837

ali pa prinesete v S.D.M. dom, v soboto, 26. julija popoldne. Ne pozabite napisati ob plakatu in spisu starost in svoje ime.

Naj vam malo pomagam. Kaj pričakujemo v letu miru; ne svetovne vojne, prijateljstvo med narodi, spoštovanje drug drugega, nič diskriminacije, medsebojno pomoč v nesrečah: poplave, potresi, požari, atomske nesreče, druginja (Etiopija) itd. Morda vam te besede že malo pomagajo in ste pričeli misliti, kako upodobiti to v plakatu. Plakat je navadno prikazan simbolično. Če pa se odločite, da vam je lažje, da napišete, pa uporabite iste probleme. Če vam je potrebna pomoč, pokličite eno zgornjih števil, vsakdo vam bo pripravljen odgovoriti na vprašanja in vam pomagati, če bo potrebno. Za temo, pokličite Ireno Škofic in mene, če pa imate problem glede načina, kako upodobiti temo in kako najbolj zanimivo prikazati, pa pokličite Ireno Kalister, diplomirano grafično risarko, ali pa Tanjo Brgoč, ki bo tudi postala grafična umetnica, radi vam bosta svetovali.

Ne zamudite priložnosti, da izrazite svojo željo, kaj pričakujete od mednarodnega leta miru, opogumite se in sodelujte, tudi če niste člani nobenega kluba ali pa nobene organizacije, vsi ste dobrodošli.

Draga Gelt

TRUBARJEV DOLAR

Pred kratkim je SALUK (Slovensko avstralski literarni in umetniški krožek) objavil v Vestniku kratek članek v katerem je apeliral na slovenske rojake in njihove organizacije širom Avstralije, da bi po svoji volji in moči darovali za "Trubarjev Dolar". Zbiralno akcijo smo tako imenovali zato, ker v Sloveniji poteka podobna akcija pod naslovom "Trubarjev dinar". Zamisel, da bi podobno stvar lahko sprožili tudi v Avstraliji, je dal sydneyški rojak Jože Čuješ, potem ko je v tisku iz Slovenije zasledil, da želi Krajevna skupnost v Velikih Laščah na Dolenjskem obnoviti Trubarjevo domačijo ob njegovih štiristoletnici smrti, ki bo letos 29. junija. Ker omenjena skupnost ne zmore celotnega finančnega bremena pri tako zahtevnem projektu, so začeli z zbiranjem darov pod naslovom "Trubarjev dinar".

Mislím, da ni treba ponavljati kaj je Trubar dal slovenskemu narodu, saj se tega verjetno še vsi spominjamo iz šolskih učbenikov. Vsekakor nam je dal dovolj, da se ga ob njegovi štiristoletnici lahko spomnimo z obnovitvijo poslopj, ki stojijo na nekdanji Trubarjevi domačiji.

Ni nobenega razloga, da pri tem ne bi mogli pripomoči tudi mi, saj smo tudi mi Slovenci, tudi mi se globoko zavedamo, da je slovensko dediščino treba ohranjati, ne glede na naše bivanje v tujini. Res je, da nas nihče ni prosil za pomoč, čeprav toliko pišejo o skupnem slovenskem kulturnem prostoru, vendar je lepo in prav, da se sami spomnimo svoje dolžnosti do lastne kulture in - kar pride od tako daleč in tako od srca, je tudi zelo cenjeno.

Da slovenska zavest v naših ljudeh še utripa, in to zdravo in močno utripa, potrjuje pozitiven odziv na apel. Kaj takega nismo pričakovali.

Vsem smo zelo hvaležni za darove, predvsem nas pa tudi veseli stopnja zavednosti, ki jo rojaki pokažete.

Imena darovalcev objavljamo v naslednjem, a ko bo akcija zaključena ob koncu tega meseca bomo objavili dokončni spisek darovalcev v junijski številki Vestnika in v Novo doba.

Od 15. aprila, ko smo s "Trubarjevim dolarjem" začeli, do danes, ko to pišem (18.5.1986) smo prejeli vsoto 526 dolarjev.

Darovali so dolarjev: J. and G. Čuješ iz NSW 10, Jurij Čuješ z družino (Vic) 10, P. Gruden (NSW) 10, F. Koprivec (NSW) 13, I. Škof (Vic) 17, J. Žohar (NSW) 50, I. Kobal (NSW) 7, L. Kossi (WA) 100, L. Košorok (NSW) 20, B. Pribac (ACT) 10, C. Žagar (NSW) 5, J. Arko (Qld) 10, A. Kirm (Qld) 20, g. Marinič (NSW) (Qld) 10, A.Kirm (Qld) 20, g. Marinič (NSW) 5, g. Novak (NSW) 5, Slovensko društvo Planica (NSW) 72, V. Puntar (Vic) 10, I. Rudolf (NSW) 10, C. Tomašič (Qld) 10, I. Žigon (WA) 2, V. Celestina (Vic) 10, M. Mericka (NT) 60, Slovenski lovci Geelong (Vic) 50, M. Bole (Vic) 10.

Naprašamo rojake, ki morda o akciji niso vedeli in bi se radi pridružili s svojim darom, da to lahko še storijo. Bančno ali pošto nakazilo je treba poslati na naslov: SALUK, c/- Jože Žohar, 19A Hume Cres., Werrington, NSW 2760, ali pa na SALUK, c/- Pavla Gruden, 8839 Robin Pl., Ingleburn, NSW 2565.

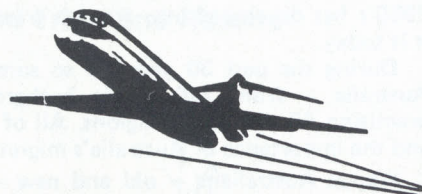
Zbrani denar pa bo v obliki čeka osebno predan predstavnikom Krajevne skupnosti Velike Lašče na osrednji proslavi istotam na 29. junija.

Za SALUK Jože Žohar

Read "GUIDE TO AUSTRALIAN CULTURE" (In English) The first serious book on Australian culture. Necessary reading for nonbritish migrants, tourists and initiative Australians.

Send 14.00 dollars to: BLACKBOOK
P. O. BOX 204
Weston Creek
A. C. T. 2611

GRUPA
POTOVALNIH
AGENCIJ

PARTHENON

Za vse podatke vam bo na uslugo

MIRO POPOVIČ
Manager oddelka za Jugoslavijo

259 SWANSTON ST., MELBOURNE
TEL: 66-333 21
(7 linij)
TEL: 66-313 71
(8 linij)

Uradne ure od ponedeljka do petka
od 9h do 5h
v sobotah od 9h do 12h
Po uradnih urah od 6h-9h zvečer
Tel: 578-1856

Informacije za posebne polete do Ljubljane ali Zagreba so vam na razpolago preko telefona. Priporočamo, da radi omejenega števila sedežev ter možnega povišanja cen rezervirate vozne karte čimpreje. Postrežemo s potovanji na vseh letalskih linijah na vse strani sveta oglejte si Avstralijo z avtobusom po najbolj zmernih cenah.

MAMICA LETA PRI S.D.M.

I think that my mother should be mother of the year because she is loveable. If she buys something for someone of the family she buys every one else something because she loves all of us the same. Sometimes she yells at me but I suppose, I deserve it. Anyway what kind of a mum is a mum that

never yells at you? My mother usually helps me with my homework, she helps me a lot when I have to get it finished that day! Sometimes she gives up things to be with me. I think that she deserves mother of the year! I love my mum and she loves me.

By Yana Brgoč

Dragi rojaki – člani S. D. M.

Kot članica društva bi se želela preko Vestnika najlepše zahvaliti U. O. S. D. M. in sodelavcem za naslov "Mamica leta 1986", kateri mi je bil podeljen v nedeljo 4. maja v dvorani društva.

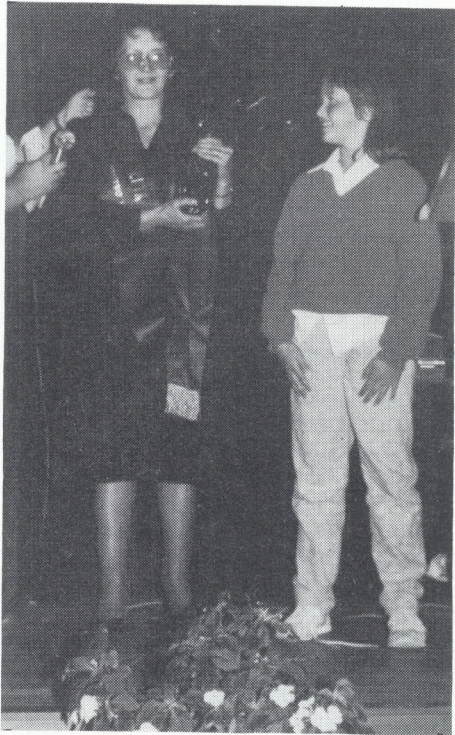
Posebna zahvala velja moji hčerki Jani, katera se je potrudila in napisala članek namenjen za ta dan.

Tisti dan nisem imela dovolj moči, da bi se osebno zahvalila ter izrazila moje zadovoljstvo in srečo.

Bila sem preveč ganjena ob otroških nastopih in resnični zgodbi gospe Marcele Bole, ki jo je v verzih izlila na papir in recitirala.

Program, ki je bil posvečen mamicam za njihov praznik, me je spominjal na mojo drago mamo, katera mi je v domovini nedavno umrla. Naj bo naslov "Mamica leta 1986" podeljen ne samo meni, temveč tudi tebi v spomin, moja draga, nepozabna mama!

Anka Brgoč

Mamica leta ga. Anka Brgoč s hčerko Jano

V nedeljo 4. maja popoldne sta se vršila v Sydneyu kar dva izredna občna zborna in sicer pri Slovenskem društvu Sydney in pri klubu Triglav. Odbora obeh slovenskih organizacij sta se že pred nekaj tedni srečala na posebnem sestanku ter debatirala o možnosti združitve obeh organizacij. Slovensko društvo je namreč svoje prostore v Horsley Parku zgradilo na državnem zemljišču, ki ni bilo predvideno za gradnjo in tako so bili primorani zgradbo prodati državi, ki jo bo uporabljala baje v vojaške namene. V zameno so dobili drugo zemljišče v Smithfieldu in 380 tisoč dolarjev odškodnine. Iz zdajšnjih prostorov lahko odnesejo tudi vse premičnine.

Situacija pri klubu Triglav pa je sledeča: poleg njihovega kluba se nahaja hrvaško versko središče, ki bi želelo kupiti njihov klub in zemljišče za svoje namene. Tako so člani obeh odborov debatirali o možnosti združitve z dvema možnima rešitvama; da skupaj gradijo nov dom za vse Slovence v Sydneyu, ali pa da člani SDS pridejo na Triglav, jim pomagajo odplačati njihov dolg ter dokončno uredijo njihove prostore v dobrobit vseh Slovencev v Sydneyu. V primeru, da se člani SDS preselijo na Triglav, bi bili oni tudi pripravljeni spremeniti ime kluba.

O obeh možnostih združitve se je v Sydneyu kar precej časa govorilo po slovenskih domovih in ko sem sledila komentarjem, sem prišla do zaključka, da so člani SDS odločno proti, da bi se preselili na Triglav, češ, oni so odšli od nas, oni naj se vrnejo k nam. No, tako sem imela že pred občnim zborom občutek, da iz te moke ne bo kruha, a treba je bilo potrpežljivo čakati na izid glasovanja na občnem zboru. In kakor sem slutila, so člani SDS glasovali proti združitvi s klubom Triglav. Nekaj pa so povdarjali; da če Triglavčani prodajo svoj klub, da so dobrodošli kot Slovenci k SDS. Zanimivo bi bilo prisostvovati tudi sestanku članov Triglava, da bi vam lahko poročala, kako so glasovali in se odločili oni. Žal pa je na dveh sestankih naenkrat nemogoče biti.

Na izrednem občnem zboru SDS so bili razobešeni arhitektovi načrti za nov dom, kakor so bili narisani tudi na posebni tabli ter jih je razlagal predsednik g. Štefan Šernek. Tako sem si zabeležila sledeče podatke; nova dvorana bo dolga 20 m in široka 18 m, plesišče bo 5 m široko in 8 m dolgo, na njih bo velik oder z dvema garderoboma in sanitarijami ter tušem. Predvidena je posebna soba s poker mašinami, prostor za knjižnico, bar, ki bo dostopen s treh strani ter poleg bara hladilnica za pijače. Nato sledita posebna soba za bilijard, mladinska soba in prostorna kuhinja s skladiščem ter stranišča.

V prvem nadstropju pa bo pisarna ter posebna soba za predvajanje filmov. Naokoli bo balkon z leseno ograjo, na oknih bodo lesena polkna, ki bodo pobarvana zeleno; opeka novega doma pa bo bela. Seveda bodo na zemljišču novega doma tudi balinišča, tenis igrišče, lovska kočica, ter parkirni prostori. Odborniki so grobo izračunali, da nas bo novi dom stal okoli 350 tisoč dolarjev in mora biti zgrajen v 18 mesecih. Za ta termin imamo namreč še možnost uporabljati stare prostore v Horsley Parku.

Mislila sem si, zdaj se bo pa zataknilo, ko je bilo predlagano, da se iz vrst članstva izbere gradbeni odbor. Pa se ni. Slovenski obrtniki so dvigali roke. Predsednik društva g. Štefan Šernek, ki je mizar, je obljubil, da bo prevzel vsa mizarska dela, g. Franc Mramor, ki je električar, bo poskrbel za električno napeljavo, g. Stanko Žumer za vodovod, g. Franci Horvat bo skrbel za zidarska dela, g. Jože Kavaš bo položil ploščice, Maks Rogar in Naci Kustec bosta očistila zemljišče ter skopala temelje, g. Marinič Danilo bo poskrbel za železno konstrukcijo, g. Štefan Zdravec in g. Mirko Ceravec bosta prevzela plesarska dela, g. Kmetič Lojze in g. Gominšek Lojze pa sta rekla, da sta naredila vhod in hodnik v tem domu, pa ga bosta tudi v novem! In oglašil se je gospod, katerega imena nisem mogla zabeležiti, ki je rekel, da bo naredil rokery za cvetje in daroval 500 dolarjev. Gospod Josip Farkaš se je javil, da bo položil parket po plesišču in g. Rudi Korpar bo poskrbel za betonsko ploščo. In nekdo se je oglašil, da bo daroval 4 litre domačega zganja, da bodo imeli delavci kaj piti ...

Nato je sledil predlog, da naj bi člani prostovoljno darovali za opeko in bila sem kar nemalo presenečena, ko se je pred mizo odbornikov nabrala kar precejšnja vrsta mož, ki so darovali za opeko. Zbranih je bilo 2000 dolarjev za 27000 kosov opeke, kot so odborniki na hitro izračunali.

Želja odbora je, da bi se novi dom zgradil v najhitrejšem času ter da bi 30. obletnico SDS praznovali že v novem domu. In ta svečana obletnica društva bo že v prihodnjem letu; torej bo zares treba zavihati rokave ter marljivo poprijeti za delo ter upam, da se navdušenje članstva ne bo razgubilo v veter ter da bodo vsi, ki so svojo pomoč in darove obljubili, obljubo tudi držali.

In za konec naj rečem še to, da sem bila nemalo presenečena, ko sem videla koliko je še dobre volje med našimi rojaki ter prav toliko korajže. Še so pripravljeni delati za skupno stvar in se žrtvovati. Ponosna sem na vas!

OB OTVORITVI DOMA "SNEŽNIK"

(Nadaljevanje s 1. strani)

Pozrtvovalno in uspešno delo članstva "Snežnika" je dobilo prav lepo priznanje ob nagovoru, ki ga je imel g. John Roach, župan mesta Albury, kateremu je pripadla čast, da je v soboto 26. aprila ob 5.00 uri popoldne uradno odprl dom in balinišča. Njegov govor v celoti objavljamo v angleškem jeziku na prvi strani.

Ob nabito polni dvorani se je predsednik "Snežnika" g. Rudi Kalc zahvalil vsem, ki so prišli na to slovesnost s tako daljnih krajev. Zahvalil se je tudi svojemu odboru in svojim članom za njih trdo delo, ki je v kratkih devetih letih pokazalo tako lepe rezultate. Prosil je vse naj še v naprej izkazujejo toliko mero razumevanja in pozrtvovalnosti, kajti treba bo napraviti še več.

Za nagovorom g. Kalca je zapel nekaj pesmi mešani pevski zbor S.D.M.

Potem pa so se zvrstili s čestitkami in lepimi darovi predstavniki slovenskih organizacij. Kot prvi predsednik Koordinacijskega odbora slovenskih organizacij vhektorije (v katerem je vključen tudi "Snežnik") je med drugim dejal, da je izredno lepo videti sadove trdega dela, ki so jih v devetih letih dosegli Slovenci Albury-Wodonge, člani "Snežnika", kjer je vsega skupaj kakih 25 družin in da smo lahko vsi ponosni, da smo tudi mi del njih.

"Velikokrat se sprašujem, kaj je naša bodočnost," je dejal "in pridem do odgovora, da so to naši otroci in, da moramo njim pokazati naše delo in naše uspehe, da jih obdržimo v slovenskem okolju. Samo naše trdo delo nas bo obdržalo in obvarovalo pred tem, da nas večje ribe ne požrejo."

Predsedniku Slovenske balinarske zveze Viktorije Jožetu Urbančiču pa je čestital na že drugi stehi nad slovenski-mi balinišči.

Po nagovorih ostalih zastopnikov društva je kvintet "Mladi Karantanci", katerega vodi Alojz Jakša, presenetil vse s svojim živahnim in barvitim izvajanjem slovenskih polk in valčkov.

Sledila je odlična večerja, ki je bila tudi spretno in kar hitro servirana navzlic velikemu številu ljudi.

Sledil je ples, za katero je pripravil domači in polpreteklo šlagersko muziko, ki je plesalcem navdse ugajala, plesni orkester pod vodstvom g. Hansa Waltza.

Balinarske tekme so se nadaljevale še v nedeljo 27. aprila in se končale pozno popoldne s sledečimi rezultati:

trojke moški	
Jadran	106 točk
Planica	73 točk
S. D. M.	64 točk
Snežnik	61 točk
Canberra	58 točk
Italo /Avs. Club	41 točk
Triglav	24 točk
Geelong	9 točk

finale	
Jadran 2	1. mesto
Jadran 1	2. mesto
Planica 1	3. mesto
S. D. M. 1	4. mesto

Pokal najboljšega igralca je bil podeljen R. Iskra – Jadran.

trojke ženske	
Canberra	36 točk
Planica	30 točk
Jadran	27 točk
Snežnik	26 točk
Triglav	18 točk
Geelong	15 točk
S. D. M.	13 točk
Italo/Avst. Club	9 točk

finale	
Canberra	1. mesto
Planica	2. mesto

Med tem, ko so balinarji pokazali vse sile, da si osvoje trofeje pa so se nekateri obiskovalci spopadli z enorokimi banditi (pocker mašinami) v Commercial Clubu v Albury. No kot vedno so večino zmag odnesli enoroki banditi.

Proti večeru pa so po Hume Highway-ju odmevale v avtobusu slovenske pesmi vseh 300 km od Albury do Melbournea.

Pevski zbor S.D.M. ob priliki poroke pri Favier-jevih v Yarrambat

Otvoritve doma "Snežnik" v Albury se je udeležilo veliko članov S.D.M.

JESEN . . .

V noveli "Grlice" Miško Kranjec piše tako: "... Zgodnje jabolane rumenijo. To so velika znamenja jeseni, ki je sicer še daleč, pa vendar že tako blizu. Otave že padajo, sonce je še vedno prevroč, jutro pa so že hladna in noči so toliko dolge, da se že lahko naspri, kdor seve lahko spi. Kdor pa je tak kakor Gederjeva, ždi na postelji in premišljuje. Razpreda misli kakor pajek svojo mrežo ..."

"...Klic juga je šel čez zemljo, skozi gozdove, odjeknil je v slednjem kotičku sveta. Ptice so se odpravljale. Štorklje so bile že odšle, slavcev ni bilo več ne kukavic, lastovke so se začele zbirati v prve jate. Obletavale so farno cerkev ali pa posedale po telefonskih žičah ob cesti. Na polja so priletele vrane in se družile s škorci. In tem so se pridružili divji golobi in grlice, medtem ko so se po travnikih spreletale jate kozic (sloka - op. ur.); Vse je bilo pripravljeno, da se pomakne proti jugu, kamor se umika sonce na nebu. Jesen je neizbežna, vsako leto se enako primakne v vas. Polno znamenj jo razodeva, travniki so počesani in to leto se ne bodo več bohotili. Prve njive so že zorane, koruza že rumeni, krompir se je vlegel po zemlji in otroci že pokajo z biči. Po grmovju so razpredene goste, velike in lepe pajčje mreže. Kadar obleži gosta in težka jutranja rosa na njih, se veje skoraj zašibijo. Med njimi pa nekam drsno - ali pa slepo - letajo mušice in se izogibljejo nastavam. Hladno je v bose noge, če je rosa. Sonce se nekje zamuja, kasno se pripelje na jasno nebo. Oblaki plovejo zdaj prvič stalneje na jug. Divje race ze letijo ob večerih ..."

Ali nas ta vsebina spominja na kaj podobnega tukaj v novi domovini. V mnogih primerih bi pa le lahko rekli: "Saj tako je tudi tukaj, samo šest mesecev prej in namesto na jug, se ptice selijo na sever v tople kraje."

Pravi obseg migracije ptičev v Avstraliji ni točno poznan, ampak so razlogi, da lahko rečemo, da imamo preko 50 vrst ptičev, kateri se selijo iz raznih razlogov. V to vključujemo divje golobe, razne vrste grlic, razne papige, kukavice, kozodoji, škorci, vodomci, srakoperi, sivi muhari, žvižgači, ptice pevke (kot penice, rdeča taščica in slične), ptice medojedci, črni labudi, divje race, ibisi, pelikani, lastovke, srebrnoočci in drugi.

Nekatere vrste ptičev letijo celo čez ekvator v severno hemisfero, celo v Siririjo. Njih je 42 vrst; med nje se štejejo močvirniki, hudourniki, grabežljivi galebi, čigre, strakoši, bronaste kukavice, sloke, kljunači in drugi. Celotno ribe plovejo jeseni proti severu v toplo morje.

Ali jesensko dobo lahko primerjamo z našim življenjem, ki ima za seboj pomlad, poletje in jesenska leta. Mnogi izmed nas

POTOVALNI URAD

CONCEPT TOURS

SHOP 1/23 PINWOOD SHOPPING CENTRE

MT. WAVERLEY

tel. 233-8138 ali 233-3183

PO UGODNIH POGOJIH VAM NUDIMO VSE VRSTE USLUG V ZVEZI Z VAŠIM POTOVANJEM !

- AVIONSKE KARTE ZA POTOVANJA PO SVETU IN V AVSTRALIJI

- UREJUJEMO VIZE IN DRUGE POTNE DOKUMENTE

- SVETUJEMO NAJUGODNEJŠE VARIANTE POTOVANJA V SKLADU Z VAŠIMI ŽELJAMI

OBIŠČITE NAS V NAŠEM URADU ALI NAS POKLIČITE PO TELEFONU -

- POSTREŽENI BOSTE V SLOVENSKEM JEZIKU !

TEL. 233-8138 ali 233-3183

TONKA GABROVŠEK

imamo prirodni nagib in želimo prezimiti v toplejših krajih. Mnogi naši znanci so se že preselili v "kraljičino zemljo" na "zlato obalo" ali na "sončno obalo". - Mnogi zdravniki priporočajo spremembo klime na stara leta.

Kaj pravzaprav le, je jesen? Hitro bi odgovorili: "Ena izmed letnih dob na zemlji". Mogoče bi rekli: "Hlajenje kontinenta na poti okrog sonca" in že se vrine vprašanje: "Kaj je hlajenje?" Znanstveniki nas učijo, da je umirjevanje vibracije atomov in molekul, ta pojem imenujejo "Termična agitacija". Tako smo prišli do znanstva, katero nam razlaga tajne narode. Naša mlajša generacija bo z agilnostjo in marljivostjo lahko odkrila še druge tajne, katere so nam bile zamažene v naši mladosti. Seveda veliko zavisi od staršev, če jim bo uspelo pri otrocih zdaj zbuditi dovolj zanimanja za obilico možnosti, katere jim nudi današnje življenje tako, da jih jesenska leta ne bodo našla nepripravljene.

ZDOMSKI ARHIV

"Zedinjena Slovenija", osrednja slovenska organizacija v Argentini, bo v svojih prostorih oskrbovala "Slovenski zdomski arhiv", v katerem naj bi se ohranili dokumenti zdomskih ustanov, organizacij, domov in tudi dokumenti slovenskih javnih delavcev v Argentini.

Ta arhiv bo vodil posebni odbor po določilih za ta namen sestavljenega pravilnika.

Iz knjige Bojana Štiha

"TO NI NOBENA PESEM..."

".....Ampak tudi med vrhovi amaterskega gledališkega establishmenta so močni posamezniki, ki ne mislijo, da sta dve kulturi na svetu - profesionalna in ljubiteljska. Pa to ni res. Kultura ali pa umetnost je le ena. Ena sama. Pa ker tako mislijo, da sta dve kulturi, Jakobu Rudi niso podelili potnega lista na amaterska gledališka srečanja. Učeni teatrologi iz vrst poklicnih gledaliških strokovnjakov, pa je niso videli, a če bi jo videli, ne bi storili ničesar zanjo, saj ideja novega *Jakoba Rude* ni zrasla na njihovem željniku. Naj mi bralec oprost misel o Sterijevem pozorju. Ni napuh in ne domišljavost. Le izraz vere je v lastno gledališko početje, ki je rodilo nekaj lepega in dragocenega na Jesenicah. V mestu kjer smo Slovenci že v manjšini ali pa homo kmalu v manjšini. Kajti v treh mesecih ko sem hodil po jeseniških cestah sem le redko slišal slovensko besedo. Pa bi bilo lepo in prav, če bi *Jakoba Rude* videli tudi tisti, ki danes še ne razumejo Cankarjeve besede! V Beljaku in Celovcu govorim v trgovinah ali gostilnah slovensko in me razumejo. Tu pa sem v tem ali onem buffetu spoznal, da moje slovenske besede prodajalka ne razume. Zato sem doživel premiero *Jakoba Rude* z jeseniškimi Slovenci skupaj kot upanje, kot moč in

Slovenska emigrantska kreditna druga "Sloga" v Buenos Airesu v Argentini, je lani slavila 30 letnico svojega obstoja.

Ob tej priliki so izdali Slovenski telefonski imenik, ki prinaša na 90 straneh nekaj nad tisoč telefonskih števil argentinskih Slovencev in 168 oglasov slovenskih podjetnikov.

SLOVENSKEM SESTRAM OB 20 LETNICI PRIHODA V AVSTRALIJO

Kdo mogel prešteti vse ure dobrote, za svoje rojake - za bolne sirote; in kdo se žrtvuje za mladi naš rod, da vodi naprej slovensko to pot?

Naj Bogu iskrena in sestram bo hvala, še rodni deželi, ki sestre je dala; vsi radi imamo slovenske sestre, usmiljene dobre kot mati - so vse.

Ivan Lapuh

kot željo vztrajati na svoji zemlji: z blagoslovljeno in zlahčno Cankarjevo govornico. Zato sem v sveti jezi obsodil vse tiste, pa niso prišli. Fran Levstik pa bi prišel, če bi mogel..."

"MOLITEV"

Pred Tvoj oltar zdaj stopava, zavetje Tvoje prosiva; Naj milost Tvoja z nama bo, da v srcih mir bo - in lepo!

Ostani Jezus z nama Ti, Tvoj zlati žar do konca dni! Ti vodi nama um, srce, v ljubezni naj za Te gore!

Vse misli, nade in želje, živela bova le za Te, za Te.. Ostani Jezus z nama Ti, Tvoj zlati žar do konca dni

In še nekaj je bila posebnost najine poroke. Prvič so namreč zapeli zvonovi naših cerkvi.

Ni se mi izpolnila želja, kot si pač vsaka nevesta želi, da bi ta dan preživela v krogu najdražjih domačih. Zvonovi, ki so pravkar prispeli iz Slovenije, pa so mi prinesli pozdrav od doma in vesela sem, da sem bila prva nevesta, ki so me pozdravili iz Rafaelskih lin.

In iz cerkve smo seveda šli v Horsley Park. Dež je padal in je bilo kar precej blata. A začudo so moji beli čevlji ostali čisti. Kuhinja je imela na skrbi gospa Vikica Koželj, za glasbo pa je poskrbel njen mož Ivan s sinovi. Z okoli 60 svatov sva preživela čudovit in nepozaben dan. Ne spominjam se več, kdo je prišel

na idejo, da bi napisali pismo mojim staršem v domovino, a ker ga v albumu hranim, vam posredujem nekatere odlomke: "Ljubi moji! Sporočam vam, da sem se danes poročila daleč od vas, a sem zelo srečna. Upam, dragi moji, da boste Jožeta ljubili tako, kot ga ljubim jaz. Vedno ljubeča vaša hčerka."

Gospa Saša Lajovic pa je napisala: "Danico imamo vsi radi. Jože je zelo 'fejst' fant. Hčerki bomo skušali pomagati in ji na strani stati, kot nam bo mogoče." In gospa Saša je dano obljubo tudi zvesto držala!

Sledi še pozdrav avstralske mamice Juste. G. Kmetič pa je napisal: "Spoštovana gospa! Prepričan sem, da je vaša hčerka v najboljšem varstvu poštenega in delavnega fanta. Zato naj vas ne skrbi zanjo. S spoštovanjem!" "Pozdrave s poroke vaše hčerke vam pošilja tudi p. Valerijan, izseljenski duhovnik!" Sledijo pa še mnogi podpisi in dobre želje.

Niti poročnih daril nisva utegnila odpreti, kajti takoj naslednje jutro naju je Lucijan odpeljal na letališče, od koder sva poletela na poročno potovanje v Surfers Paradise. In počitka sva bila res potrebna, saj nisva imela sorodnikov, ki bi nama pomagali poroko organizirati in je bilo nešteto potov in tekanj. In čeprav je maja v Avstraliji zima, sva se v Surfers Paradise kopala in zares uživala medeni teden.

(Se nadaljuje)

Danica Petrič

SPOMINI IZ STORŽKOVEGA DNEVNIKA

(5)

Z Jožetom sva bila zaročena, a želja po vrnitvi domov me ni minila. Nagovarjala sem ga, da bi se vrnila skupaj, a on je takrat bil tu že 12 let ter nikoli ni bil na obisku doma ter ni kazal nobene volje. Tako sva se kar čestokrat sprla, a bolj zaradi dela pri druotvu. Pripeljal me je na hriček ter imel tisoč in en opravke, mene pa pustil sedeti pri včasih čisto tujih, starejših ljudeh. Mladine mojih let je bilo takrat malo, oz. tja niso prihajali in tako sem raje še sama začela delati. Peči in kuhati nisem znala in sem začela pisati za takratne Novice, ki sem jih pozneje tudi urejala, dokler se niso združile skupaj z Vestnikom, za katerega sedaj pišem. In vse takratne proslave za Prešernov dan, materski in očetovski dan, so postale moja skrb. A kako sem si želela ogledati Sydney ter druga mesta in iti na kopanje in morje. Jože ni nikoli imel časa. Čez teden sva oba delala, za konec tedna pa je bilo treba v Horsley Park. In to me je jezilo ...

Po 10 mesecih zaroke sva določila datum poroke: 18. maj 1974. Vedno sem sanjala o poroki v maju, o beli obleki in družicah ter vse to tudi imela. Za družici sem si izbrala Ireno Šerbak, ki sem jo spoznala v cerkvi pri pevskih vajah, kjer sva bili najmlajši pevki zbora, ki ga delno še sedaj vodi g. Ludvik Klakočar. In moja druga spremljevalka je bila Andreja Sodja, ki je sedaj srečna mamica treh deklic in dečka. Takrat 10-letna Irena Tomšič je nosila cvetlice, spremljal pa jo je z blazinico s prstani 10-letni Andrejček Kobal. Njegov oče Vinko je bil Jožetova poročna priča, moja pa g. Lucijan Kos, ki je bil dolgoleten in požrtvovalen odbornik SDS. Kobalovi so se tri leta pozneje za stalno vrnili v domovino, Lucijan pa je ostal star, zvest prijatelj.

Poroka je bila seveda, kje drugje, kot v ljubi slovenski cerkvi Sv. Rafaela v Merrylandsu. Pevci so nama zapeli "Molitev", ki jo je sestavil g. Klakocer sam in jo zaradi lepega besedila zdaj tu objavljam (zapeti vam jo žal ne morem!).

MATERINSKI DAN PRI S.D.M.

Pa je že spet za nami nekaj šolskih tednov in prav tako tudi materinski dan, katerega so otroci za mamice pripravili 4. maja. Kot vedno nam primanjkuje časa, letos tudi otrok, in tako je bil program bolj kratek.

Najprej je nastopila skupina starejših: Lidija Markič, Aleš in Igor Brgoč, Veronika Smrdel in mali Simon Penca kot otroci v Cankarjevi črtici "Sveto obhajilo". Črtico je prebral g. Stane Prosenak, mati pa je bila gospa Marija Penca. Sledil je moški zbor, ki je zapel dve narodni pesmi. Otroci so skupno, oblečeni v jelke, zapeli in prikazali s simboličnimi vajami pesem "Rasla je jelka do neba". Gospa Marcela Bole je posebno za materinski dan napisala pesmico o materi. Vrstili so se otroci, vsak s svojo pesmico, čestitko in darilcem za mamico. Veronika Smrdel je povedala pesmico "Zenam-materam", Samantha Penca pesem "Mamici", Simon Penca "Mamici za njen dan", Tanja Marsič pesmico "Gorinška Moja Mati", Jana Brgoč in Frances Gelt Jakopičevo "Moja mati"; Natasha in Marie Pišotek pesmico "Mama", Barbara Smrdel "Kmečki ženi" in Margaret Kastelic "Moja mama". Vsi skupaj, ki so bili tedaj zbrani na odru, so mamicam izrekli zadnji verz pesmice: "Mamica je moje sonce, mamica je moj cvet".

Svoja darilca in čestitke so potem otroci lepo in mirno odnesli svojim mamicam v dvorano. Za presenečenje so se pripravili očetje s hčerkami: g. Pirnat, ki

je tudi napovedoval celotni program, in Marta, g. Prosenak in Suzana, g. Markič in Lidija, g. Mandelj in Anica, g. Brgoč in Tanja ter g. Adamič in Sonja. Zaplesali so dva folklorna plesa in sicer "Ta potrkana" in "Ajnc polka". Mamice so razveselili in navdušili, saj jih kar niso pustili z odra in so polko ponovili.

Najlepša hvala vam vsem, ki ste tako pozorno in mirno sledili programu in smo lahko vsakega otroka razločno slišali. Hvala tudi vam, dragi otroci, ki ste nastopili in sodelovali, da smo materam pripravili lep dan. Zahvala tudi g. Pirnatu za napovedovanje in celotni folklorni skupini.

Tudi letos so otroci napisali svoje mnenje, zakaj mislijo, da njihova mamica zasluži naslov "Mamica leta". Precej pisemc je dobil g. Frenk Prosenik ml. in verjamem, da mu je bilo težko izbrati najlepši spis. Letos je dobila priznanje in naslov "Mamica leta" gospa Anka Brgoč; spis je napisala njena hčerka Jana, ki je vsem dobro poznana, saj ne nje, ne njenih dveh bratov, ne manjka na nobeni proslavi.

Naj se zahvalim ob koncu odboru SDM za prijetno presenečenje; vsaka izmed nas v šoli: gospa Magda Pišotek, gospa Marija Penca in jaz, smo dobile prelepo cvetlico v lončku z zahvalo predsednika v imenu vseh. Najlepša hvala!

Omenila bi rada le še, da so otroci še vedno dobrodošli v šolo in če poznate koga, ki jih želi pripeljati v slovensko šolo, opogumite jih, prosim

Draga

MAMA – MOJE SRCE TI KLIČE HVALA!

V Sydneyu smo zelo lepo počastili matere in njihov praznik. V soboto, 10. maja smo praznovali pri Slovenskem društvu in mamice smo bile prijetno presenečene, ko so nas že pri vходу pozdravili moške z rdečim nageljčkom, ki so nam ga pripeli na prsi ter s kozarčkom likerja.

Dvorana je bila polna obiskovalcev, ki so kar zbrano sledili programu, ki ga je pripravila mladina in nekaj odraslih. Spet je zapel nekaj pesmi tudi moški pevski zbor pod vodstvom g. Jožeta Urbasa. In ker smo praznovali kar krepko čez polnoč, je bilo v nedeljo zjutraj kar malo težko vstati. V zgodnje nedeljsko jutro je zadonela slovenska pesem in beseda iz radia 2 EA. P. Ciril in gospa Mirjam Sušnik sta posvetila oddajo mamicam.

Medtem, ko smo oddajo poslušale, so nas moške in otroci postregli z zajtrkom in poljubčkom, kakor tudi šopek rož in darilca niso manjkala.

In družina se praznično oblečena in razpoložena odpravi k maši. Joj, koliko ljudi, veliko jih mora stati. Slovenska

cerkev je premajhna. Poje mešani pevski zbor in gospa Mirjam Stariha igra na orgle. Mlade deklice so nam pripele rdeče nageljčke. Mašuje p. Ciril s pomočjo Dr. Mikule, ki je zelo oslabel. Mesec maj je Marijin mesec, mesec šmarnic, zato se obračamo k Njej ...

Po maši hitimo v dvorano, kjer nas pri vходу spet moške postrežejo s sladko pijsko. In nasploh so vso postrežbo ta dan imeli na skrbi moške, ki jih moram pohvaliti, da so bili zares spretni in marljivi.

Nato sledi program. Na odru se blešči napis "Mama, moje srce ti kliče, hvala!" Nastopi moški pevski zbor SDS, mladinski zbor Zarja ter otroški zborček Slomškove slovenske šole. Poje tudi g. Franci Rajk, recitirajo otroci ter tudi zaplešejo Jazz. Utrne se marsikatera solza ginjenosti, pa tudi ob žalostnem spominu na marsikatero že pokojno mamo ...

V Sydneyu smo torej prav dostojno proslavili materinski praznik in vem, da je bilo prijetno in domače tudi po vseh drugih slovenskih središčih širom Avstralije.

Danica Petrič

MOTHER OF THE YEAR 1986

I love my mother dearly she's helpful in every way she cooks and cleans and helps our family continually through the day!

She helps me with all my problems she cares for me a great deal and when I'm sick she stay home with me and ask me "how I feel"!

I wrote this little note to tell you about my mother I'm very proud to be her daughter but - I also love my father!

By Julie Krnel
(Daughter of Sandra Krnel)

"Mother of the year 1986"
- Neva Kastelic

I think my mother should win the "Mother of the Year" award because she is the most wonderful mother in the world. She is caring, loving, understanding, funny, witty, but above all she is my wonderful mother.

There has never been a time in my life when I have needed something, that she wasn't around to help me. Even when she was sick and should really have been in bed, she was always fussing over me and making sure that I was happy first.

My mother has had a very hard life. She worked 12 hour days so that she could contribute to the luxuries which we have now. She worked 7 days a week and she never complained. I love to help my mother around the house especially on weekends because it gives her a chance to have a rest or do something relaxing.

If I have a problem, I know that I do not have to worry about it on my own, because I can share it with mum and she always gives me advice. I respect my mum very much and am very proud of her and of the way that she has brought me up.

Every child (no matter what age) feels that they have "THE" most wonderful mum in the world and so they should. Every mum is special in her own different way.

My mum is like an angel to me. She puts up with my sometimes silly behaviour and my moods, and she often punishes me too if I do something wrong.

But I could never get mad at her when she punishes me because I know that if she didn't, I would always continue doing wrong thing.

Without my mum life would be very empty. Without her arms around me, there would be no security and without her love and understanding, there would be no happiness.

So mum, please don't ever change. Always remember how much you are loved and appreciated. Without you, it would be a very cold world.

We love you very much!

Margaret in Mirka Kastelic

MY MUM

I think my mum deserves the title "Mother of the Year", because my mum is loving, caring, kind, helpful and she is always there when I need her. She listens to me when I have something to say, she is a hard worker, I love my mum because she brought me up for what I am, and I love her for what she is.

Frances Gelt (Age 11)

"Why my mum should be mother of the year"

Why my mum should be mother of the year is because she would be the most busiest person that everyone knows. She takes my sisters to school and herself. She prepares their school clothes and other accesorries. She takes us to our music lessons, every week, and going to Latrobe University to study for her BED. Our mum is also a wonderful cook especially on special occasions such as Christmas and Easter. My mum is also Maths co-ordinator in her school, and is one of the teachers teaching at SDM.

In her spare time she co-ordinates childrens' liturgys at our parish church. Our mum wouldn't have time for relaxing she, just keeps on going.

If she did stop it would be paradise for her. That is why I think my mother should be mother of the year because I think she deserves it and because she dedicates her life to us children.

From the Pišotek children
Damian, Natasha and Marie

Ga. Draga Gelt je letos pripravila za mamice pri S.D.M. lepo presenečenje. Naučila je očete in njih hčerke enega naših narodnih plesov, da so ga zaplesali v čast mamicam in soprogam na proslavi materinskega dne. Z leve nadesno so pari, ki so nastopili: Peter in Anica Mandelj, Stane in Suzana Prosenak, Jože in Tanja Brgoč, Lojze in Lidija Markič, Martin in Sonja Adamič ter Ljubo in Marta Pirnat.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 22. JUNIJA 1986
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije.

Na razpolago so tudi posebni poleti do Zagreba:

20. maja 1986;
11. in 17. junija 1986.

1. in 15. julija 1986
13. avgusta 1986

Zaradi novih predpisov glede potnega lista vam priporočamo: obrnite se na nas čim preje, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

NAŠI KOŠARKARJI – DUH BOGASTVA

Od 6. do 12. aprila letos je v Melbournu v Sport in Entertainment centru bilo četrto svetovno košarkarsko prvenstvo, na invalidskih vozičkih. O rezultatih ne bom pisal, saj je za športno stran Vestnika pooblaščen oseba. Vsekakor pa bi nekaj zapisal o teh naših fantih.

Dobro vemo, da vsak šport potrebuje veliko vaj. Od vsakega posameznega športnika pa je zahtevana vsa predanost s telesom in duhom v dotični šport. Kako se športu žrtvujejo zdravi športniki o tem ni potrebno pisanja. Mislim pa, da vse premalo vemo o življenju športnika, ki je priklenjen na invalidski voziček. Koliko dobre volje mora imeti tak športnik, koliko nepremagljivega duha, da ustraja za kar si je zadal, pa četudi mu je pri tem dala narava težko preizkušnjo. Mnogo je tudi od nas odvisno kakšen vzgled mi naredimo do njih in z kakšnim srcem jim znamo biti ob strani, da dobijo čim več športnega duha. Nisem se imel priložnosti videti direktno športnika na vozičku, čeprav sem imel zelo tesne stike v mladosti s sosedom – invalidom.

Radi precejšnje razdalje od Melbourn, kjer živimo, nam je bilo možno le, da se udeležimo končnega tekmovanja v soboto. Naši fantje večina Slovenci, ki so predstavljali Jugoslavijo, so igrali z Italijo in jo tudi za 23 košev premagali. Ne spominjam se, da bi kdaj prej tako ploskal, kot sem našim košarkarjem, kadar so dali koš. Trenutek Marjanovega padca iz vozička pa me je nekako prevzel, čeprav je s pomočjo trenerja v trenutku bil nazaj za žogo. Po tekmi smo se srečali s košarkarji v kaj pristrčnem in domačem pogovoru. Posebno toplo pa nam je bilo pri srcu, ko smo se srečali z Jožetom Zgajnerjem, ki

nam je prinesel pozdrave naših prijateljev iz Ljubljane. Zares polno veselja in dobre volje je v teh naših fantih. Tako je lahko vsak ugotovil, kdor je imel kaj stika z njimi. Vesel sem, da je med nami rojakov, kateri so z ljubeznijo izkazali pomoč našim fantom kjerkoli je bila potrebna, pa tudi lepa nabirka za njih. Fantje so to čutili, saj take topline, kot so zatrjevali, še niso bili deležni nikjer, zato so bili Slovencem Melbournu iskreno hvaležni – a spomin na Avstralijo pa bo ostal lep. Ker fantje niso imeli veliko časa za pogovor, smo se zmenili, da se zvečer ob slovesnem zaključku zopet srečamo. Na hitro nam je še uspelo ujeti posnetek z Jožetom in trenerjem ter si stisniti roke, kakor da bi vedeli, da je to slovo. Naredili smo kratek obisk pri prijateljih in se vračali ob pravem času nazaj proti Entertainment centru. Škrat nam je grdo zagodel blizu cilja in skrnil zaželeno ulico. Našli smo jo, ko je bilo vse končano in tudi naši fantje so že odšli. Bilo nam je zelo hudo, da smo zamudili slovesni zaključek, pa tudi še eno snidenje in zares slovo.

Na poti nazaj v Morwell so mi misli uhajale na te naše fante – košarkarje.

Naši fantje so nam prinesli zraven pozdravov še nekaj, kar nam ne prinesejo ansambli in okteti. Svoje zlato, ki ga nosijo v srcih so podarili tudi nam. To zlato je duh skromnega, vendar srečnega in zadovoljnega življenja. Člove, ki je srečen v srcu je bogat. Ali bo ostala iskrica njihovega bogastva v naših srcih? Če bo ugasnila – bo zagorela nazaj, če nam pride trenutek spodsrljaja.

Ivan Lapuh

Na "Planici" v Springvale

Ob sprejemu na Tullamarinu

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL – CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. – vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

Marija in Rudi Kalc s svojimi "kamni"

KAMEN – SKRITA DRAGOCENOST

Bilo je lepo sončno predpoldne v Wodongi – mestu na viktorijski strani reke Murray. Jasno nebo so tu in tam preletavali vriščeči tropi vran, preko sinjega svoda pa se je kot z ravnilom potegnjenja začrtala sled letala namenjenega v Sydney

"Ja, daljava do Sydneya za naju z Marijo ne pomeni nič. Saj sva že dvakrat prepotovala okoli cele Avstralije. V letu 1975 sva napravila 16000 kilometrov, lani pa v dvanajstih tednih kar 21000," nam je pripovedoval Rudi Kalc, ko smo sedeli na njegovem lepo obdelanem zelenjavnem vrtnu in nas je kljub pozni jesenski dobi še vedno lepo ogrevalo sonce.

Rudi Kalc, ki je sedanjí predsednik Slovenskega društva "Snežnik" v Albury – Wodonga nam je pripovedoval o svojih potovanjih križem Avstralije in o izrednem, a silno zanimivem hobby-ju, katerega sta se posvetila Rudi in njegova zakonska družica.

Do razgovora o tem hobby-ju je prišlo ko smo ob obisku pri g. Kalcu zapazili lučni lesteneč, napravljen iz izredno velikih morskih školjk. Naše vprašanje kje ga je dobil je prineslo odgovor in to zopet drugo vprašanje in odgrnil se je zastor za katerim smo odkrili kar neverjetno udeleževanje tega poročnega in spretnega para, doma iz okolice Ilirske Bistrice.

Za lestencem, ki ga je iz školjk katere je nabral na "80 miles beach" med Port Headland and Bloom-om, Rudi sam

MALO ZA ŠALO

TV anketa – S televizije so tudi Petrovim poslali anketo z vprašanjem: "Kaj vam je najbolj všeč v programu za otroke?" "To, da imamo nekaj časa mir pred njimi," je odgovoril ata Peter.

Naši ljubi otroci – Srečata se dva očeta. "Kako gre v šoli vašemu sinu?" "Že malo bolje. Ampak na roditeljskem sestanku v šoli še vedno rečem, da sem njegov stric.

Očetje in sinovi – Sin velikega kriminalca pride s sodišča domov in reče očetu: "Nihče me ne jemlje resno, oče. Spet sem dobil samo pogojno!"

H.E.L.P.

Od gospe Eleonore White, ki vodi nabirko denarja za nakup ehocardiographa otroški kliniki v Ljubljani, smo naprošeni za objavo imen onih, ki so darovali denar od januarja letos dalje.

Gospa White nam v istem pismu tudi sporoča, da je celotna vsota nabrana do sedaj 5036.87 dolarjev in, da je celo akcijo sama začela, ker so se ji otroci smilili. "Nobena oseba mi ni predlagala in nobeno osebo nisem prisilila. Sama sem začela, in prosila ljudi za pomoč, ker verujem v naše Slovence, da so dobrega srca, da ne pustijo nobenega človeka v stiski, najmanjše pa otroke."

izdelal, nam je pokazal drugo delo njegovih rok, to je čajno mizico, katere vrhinja plošča je pokrita s ploščicami izrezanimi iz zelo redkega kamna, ki se imenuje Zebra-rock (radi zebrični koži podobnih barvnih lis v kamenju) in katerega je Rudi razporedil v podobo Avstralije. Beseda je dala besedo in Rudi nam je na velikem zemljevidu Avstralije pokazal začrtane poti, ki jih je že prepeljal po tem našem prostornem kontinentu – od Broom-a v Zahodni Avstraliji, do Port Headlanda in gori do Cope Jarka. Na teh potovanjih se je izuril, kako ugotoviti kakšno kamenje ima vrednost in za nas običajni kamen pokaže vso svojo barvno slikovitost, ko ga Rudi s svojim strojem prereže.

Rudi in Marija sta prišla v Avstralijo leta 1957. Po poklicu avtoklepar je kmalu našel sebi primerno zaposlitev v Albury. Od tu pa ga je podjetje kmalu poslalo na začasno delo v notranjost Zapadne Avstralije. V šestih mesecih, ki jih je preživel tam je od drugih navzel strast za nabiranje kamenja in školjk.

Danes po tolikih potovanjih imata nabranih zaboje in zaboje kamenja in školjk, katere ob prostem času polirata in obdelujeta. Da si izpopolnita znanje o tem hobby-ju sta se že pred leti oba priglasila za posebne večerne tečaje, vse potrebne stroje za rezanje in poliranje kamnov, pa si je Rudi izvežban v strojno-mehanični stroki, sam napravil.

Ceste in poti, po katerih se vozita v lovu za temi kamni, niso vedno udobne. Nasprotno, velikokrat po potu preti nevarnost od živali, pa tudi od razbitih in pokvarjenih cest. Pa tudi nevarnost, da v divjini zaidejo, je vedno prisotna.

Mnogo zanimivih stvari sta nam še pripovedovala Rudi in Marija, kako so se zgbubili, kako včasih napravijo razdaljo do 800 kilometrov in ne vidijo žive duše ali bivališča, kakšni so odnosi z domorodci, kdo ima v svojem posebno opremljenem avtu vedno za 14 dni zaloge vode in živil in še mnogo in mnogo drugih zanimivosti.

V nekaj letih bo Rudi šel v penzijo; do takrat pa se namerava podučiti tudi v zlatarstvu, tako da bosta mogla sama izdelovati razne vrste nakitov in se primerno zaposliti v jesenskih dneh življenja.

Malo nas je Slovencev po številu, a med nami je polno pestrih, zanimivih in po večini uspešnih usod.

Če pa se mudite v Albury – Wodonga, povprašajte po rojakih za Rudija Kalca, prepričani smo, da vam bo rade volje razložil svoj hobby, tako, kakor ga je nam.

V pismu nam je priložila tudi kopijo bodrilnega odgovora, ki ji ga je poslal eden direktorjev letalske družbe QUANTAS-a; v bližnji bodočnosti pa pričakuje tudi odklop o znižanju takse za darovalce.

Od januarja letos so darovali: Peter Šinkovec 10, Savvas Polycarpov 10, Apsiaris 10, Rach Justine 28, Šuster 20, Ana Vlaski 10, Samsa (prodane slike) 46, Helen Brown 2, Logar 10, Vertel 250, White 185, Židar 20, Max Robar 20, Mario Kolar 2, F. Horvat 2, G. Sprajcer 2, G. Ribič 2, Šernak 5, Cristani 2, Drkovec 10, Dušan Cadon 2, Gozara Wilson 2, D. Bizjak 2, G. Hafner 2, W. Pušenjak 4, Žerovec 10, Zadrovec 5, Gmišek 5, Debeljak 7, L. Kos 20, K Dalmark 40, Zavošnik 4, Farkaš 20, Brekan 2, Peter Selok 2, Zafošnik 5, Hatman 3, Franc Matus 5, Marko Danjanovič 5, Lojze Gominšek 5, Crnent 5, Walchem 2, Jože Dekleva 10, Netko 2, Stane Stanford 10, Kristina Korper 4, Dragica Bizjak 5, Linda Waldran 2, Woolscht 1, Rietdyk 1, Lojzka Brekan 2, Helena Zadrovec 5, Dragica Farkaš 2, Loznik 20, Demotor 1, Marija Savle 2, Forfner 2, Dragica Bozika 5, neimenovani 20, Martin in Pepca Silec 80, Slavko Pekol 20, Adolf Petek 60, Stane Zadrovec 15, Janez Primožič 5, Canberra od prodanih slik 191.02.

Skupno darovano do sedaj:
Triglav dolarjev 2.481.00
S. D. S. dolarjev 771.35
Canberra dolarjev 1391.01
Brisbane dolarjev 393.50

EVERYONE CAN CONTRIBUTE TO THE YEAR OF PEACE

By now we should all be aware that 1986 has been proclaimed as The year of Peace. But what is actually meant by the words "Year of Peace"?

On television, radio and other forms of the mass media, the year of peace has been represented as meaning that everyone in the world, both children and adults, should unite and be friends with one another. If we are friends with everyone else and we try to co-operate with one another through sharing, caring, kindness etc, then all humanity can work towards there being only peace and harmony in the world instead of wars and hatred.

Preventing conflict or disagreement between people especially from different parts of the world is the main aim of the year of peace. When different nations or even people with different religions or cultures disagree, then conflicts arise. Sometimes these conflicts can become very violent and when this happens, war begins; and no-one in the world likes war;

But for people such as ourselves who live in a country that is somewhat isolated from countries where there are wars and terrorism, trying to know how we can contribute to the year of peace is a bit confusing.

We are not expected to be writing long pleading letters to the various political leaders in the world and begging them to be friends with nations that are their enemies so that there will be no conflicts. This is probably because this approach would not work at all. However we can do something that is a lot more meaningful and directly related to our own lives and experiences, here in Australia.

We must try to promote peace here not only in our own country but also within our own community. Peace between people is just as important as peace between nations. It takes people to make nations, so if we start from the beginning, then we are making an active and important contribution to our own society.

Friendship among people is important because happiness is what comes out of it and happiness means peace. If we all keep this in mind and make a serious effort not to be selfish but rather kind, thoughtful and sharing, then 1986 - The Year of Peace, will be a great success.

Irena Birsa - Škofic

To commemorate the Year of Peace, S. D. M. is holding a drawing competition. We would like you to show us your ideas of what peace means to you, or how you think it could be achieved.

Instead of just drawing your ideas with pencils or texts, try to be more imaginative. You could use collage, sticking pictures from newspapers or magazines, or anything else you think will show your ideas, on your work. It is important, that you relate colours or symbols to the Peace theme. Think about what paper or material you use. The colour texture and size would help your work look better.

Your picture could be done as a painting on cardboard or paper. The colours and size again being very important to the theme.

The way in which you present your ideas is totally up to you. Try to be imaginative

Tania Brgoč

A painting or drawing is not the only way to express your ideas.

Great posters communicate messages to people clearly and effectively. Why not a collage - putting lots of photographs together (old magazines are useful for this) to create an image, or even using materials such as wood, wool or fabric.

You could also try using coloured paper. Kindergarten squares are best - just like the ones you use at school. By cutting out different shapes and pasting them together you may come up with something really interesting and colourful. If you want to paint something - poster paints (gouache) water colour or acrylic paints are best. Also, don't forget that crayons, oil pastels, marker pens and coloured pencils can all be used either alone or with other things.

The size of your poster is up to you, but it would be helpful if you could mount it on a piece of black mount board (also called T. V. board) which is available from all art supply shops for a few dollars. Leave a few centimeters of board around your poster and it should look great!

Good luck!

Irene Kalister

Michelle Leber

THE HOMECOMING

*you talk of working class
and of revolution
I talk of children to feed
and a domestic resolution*

*you preach a dogma of harsh betrayals
and of blood trickling fervour
I wonder if I'm pregnant again
and hope for an easy labour*

*one day you'll come home stunned
with disillusion
and feel the world is at your throat
I'll hold you in my arms
and whisper sweet improvements*

V sredo, 7. maja je "na svetlo postavila" knjižico svojih v angleščini pisanih pesmi in črtic mlada Michelle Leber. Ob tej priliki se je v moderno urejenih prostorih hotela v Prahranu, zbralo kar lepo število njenih mlajših, pa tudi nekaj priletnih znancev in prijateljev.

Knjižica je pod naslovom "Fistfuls of Fever" izšla v samozaložbi, za lično opremo pa so poskrbeli prijatelji.

Pesnitve, za katere bi lahko rekli, da so pisane v zelo modernem slogu, kažejo glo-

boko duševno dožemanje vtisov iz sodobnih življenjskih problemov. Izražanje je v nekaterih primerih drzno a slog je povprečno lagoden in tekoč - občasno nevezana uporaba rime in ritma.

Michelle, je s svojo pesniško žilico prijetno presenetila dokajšnje število znancev. Njen nadaljni razvoj na tem polju pa bo seveda zavisel od njene nadaljne volje in vztrajnosti. Na vsak način pa je z "Fistfuls of Fever" pokazala, da ji ne manjka talenta.

BETTER THAN HOME OWNERSHIP

To most of us, the task of finding accommodation through either buying or renting privately, has been until now a rather daunting one. There is the problem of finding a suitable residence, in the desired area, which is within your financial reach. For those of us who have had the experience of searching for a home that satisfies all of these requirements, we know that one can encounter many difficulties along the way. Flat or house-hunting seems to be a venture that one must bravely take on alone, as very little assistance has been offered to date.

However, on the ninth of this month, the Victorian Ministry of Housing launched a new scheme designed to help people acquire a good quality home in the area they wish, at an affordable rate. It is a new programme that involves both the Federal and State Governments, and the State Bank. The concept is called The Common Equity Rental Housing Co-operatives or "CERCs". Its aim is to provide people from all walks of life, with a unique opportunity to obtain secure and permanent dwelling, that are not associated with the private housing sector: hence, CERCs' goal is "housing for PEOPLE, not profit". As CERCs are designed for the people, there stand many advantages for the "tenant". The fundamental aspect of this new concept however, lies in the fact that the tenant becomes a part of a co-operative that shares out the obligations and responsibilities between its members. A Co-op is a small community group of between seven and twenty people, and these members take on the task of managing their own housing. In effect, a person joining a CERC becomes a co-op member, a tenant and a landlord all in one; therefore, has an active part in the management of his CERC, and a say in the decisions concern-

ing the purchase, maintenance and general upkeep of his home. Assistance and guidance is also readily available for those who may require it, from their own CERC co-members.

Now as housing becomes more and more expensive and difficult to obtain, The CERC programme seems to be an inviting alternative to private rental or ownership. It must be made clear that this scheme is open to anyone, regardless of income, be it high or low, as this is not a welfare programme. CERCs' organisers have tried to base their rental system on an ideal, that "...no person should have to pay more than 20% of their income on rent." Based on this principle, your rent is then calculated individually: there is a maximum rent for the higher income earner, (which would be generally less than renting privately,) and compensation in the form of rebates from the Ministry of Housing, for those on lower incomes.

Although the concept of co-operatively owned housing is quite a new one in Australia, many other countries have established very successful housing co-op programmes. Denmark for instance, boasts that 60% of its housing is co-operatively owned. Canada also has a booming programme, on which the Australian CERCs have been modelled.

The Common Equity Rental Housing Co-operatives scheme is not a simple one, but it seems to have maintained in its guidelines, an emphasis on the benefits and rights of the tenant: not the private profiteer! Let us hope that the CERCs scheme upholds its aim to house people, is given a "fair go", and works for the 'people of Australia'!

Anne Remsnik

DRAGIROJAKI, POTUJETE V EVROPO?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italia, vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po zelo ugodnih cenah: enoposteljna soba 43.00 AUS dolarjev, dvoposteljna soba 56.00 AUS dolarjev. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju.

V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa vam bo osebno izrekel rojak VINKO LEVSTIK

PALACE
HOTEL

VAŠ HOTEL !!!

34170 GORIZIA-GORICA, Corso Italia 63, (ITALY)

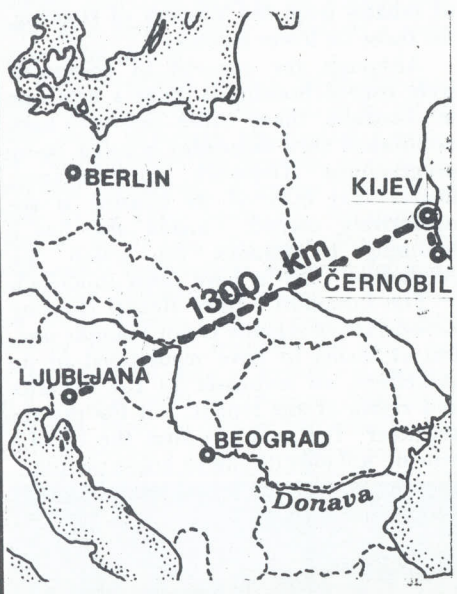
DOBRODOŠLI!

Černobil - Slovenija

V sledečem navajamo več ali manj v časovnem redu, kako je bila prizadeta Slovenija:

Prve podatke o nesreči v atomski električni centrali v Černobilu, blizu Kijeva v Ukrajini so ljubljanski dnevniki prinesli v sredo 30. aprila zjutraj.

Pod vplivom poročil iz Švedske, Finske in Poljske o radioaktivnosti okolja, je vlada Slovenije sklicala takoj sestanek predstavnikov strokovne komisije za jedrsko varnost, instituta Jožef Števan, ekološkega laboratorija, hidrometeorološkega zavoda, republiškega štaba civilne zaščite in nekaterih republiških upravnih organov. Tedaj so ugotovili, da v Sloveniji še niso zaznali nikakršnih vplivov te jedrske nesreče, da je stanje okolja normalno in, da je verjetnost širjenja onesnaženega ozračja iz Sovjetske Zveze proti Balkanu majhna radi gorske pregrade Karpatov.

TAKOJŠNJI UKREPI

Še istega dne pa so že ugotovili povišano radioaktivnost in sklenili, da bodo natančno pažljivo posvetili nekaterim živilom kot so voda, mleko, zelenjava in tudi živalski krmi. Mlekarnam je bilo naročeno naj redno dostavljajo vzorce mleka na preiskavo inštitutu Jožef Stefan. Nosečnicam, dojenčkom in otrokom pa so priporočili naj do nadaljnjega uporabljajo samo mleko v prahu ali mleko izpred 29. aprila.

Prav tako je bilo dano navodilo naj se na področjih, kjer so bile padavine ne uporabljajo zelenjava in zelena živalska krma. Prepovedali so tudi pitje sveže deževnice, oziroma vode kamor ta odteka.

Zrak sicer še ni bil onesnažen, vendar so svetovali nosečnicam, dojenčkom in otrokom naj se zadržujejo največ v zaprtih prostorih.

Casopisi so potem 5. maja že obvestili, da je radioaktivno sevanje po 1. maju, ko je bilo najvišje, pričelo upadati za okoli 20 odstotkov dnevno. Vendar so člani razširjenega štaba za zaščito še vedno svetovali naj preventivni ukrepi ostanejo na moči. Odsvetovali so uživanje sveže zelenjave, pač pa so dejali, da preventivno omejeno gibanje za otroke in nosečnice ni več potrebno. Rekli pa so naj se otroci ne igrajo v lužah, mokri travi in pesku.

NEVARNOST PADAVIN

Kontaminacija je bila največ odvisna od padavin na posameznem področju. Največ teh so izmerili na Kredarici, v Kočevju, Črnomlju, Celju in Planici. Najmanj pa v Novi Gorici, Brniku, Portorožu in Vojskem nad Idrijo.

Ljudje so bili navzlic pomirjevalnim izjavam merodajnih krogov kar dovolj vznemirjeni. Panika je bila očitna na tržišču v Ljubljani in pa v trgovinah z živilom, kjer so z prenekaterih polic kar hitro zginile vse pločevinke z zelenjavo, z alpskim mlekom in mlečnim prahom.

Da radioaktivnost v Sloveniji počasi upada so spet javili v sredo 7. maja. Toda nove skrbi so pričele povzročati cene in škoda preventivnih ukrepov, zlasti v kme-

(Nadaljevanje s 1. strani)

tijskem gospodarstvu. Saj pristojni organi še vedno niso dovoljevali pašne živine, napajanja z deževnico ter uživanja sveže zelenjave. Sporočili so, da se je sicer radioaktivnost od 1. maja zmanjšala za 20 krat. Istočasno pa so odločili, da je treba vso svežo zelenjavo izločiti iz uporabe in jo odpeljati na javna odlagališča smeti. Prepovedan je bil še vedno tudi zakol živali, ki so jih krmili s svežo travo. Nasvetovali so tudi naj pokošeno travo sllirajo in prično uporabljati šele čez dva meseca. Najnovejše pa je bilo, da so odsvetovali športne prireditve v dežju na prostem.

Zaradi omejitve uvoza lesa, živine, mesa ter prehranjevalni izdelkov v Italijo, se je na železniških postajah v Sežani in Novi Gorici nabralo veliko število nato-vorjenih vagonov.

VPRAŠANJA V SKUPŠČINI

Potem pa so 8. maja ugotovili, da je koncentracija joda v zraku padla na desetino vrednost od 1. maja.

Na seji slovenske skupščine pa so bila postavljena vprašanja kot, zakaj se je poročalo o upadanju radiacije, ukrepi pa so se stonjevali. Odgovor na to je bil, da so bili ukrepi podzvzeti takoj ko so dobili ocene analiz posameznih živil.

Veterinarska služba je stalno nadzorovala mleko tako, da so ga dovolili v samopraodajo le ako je bilo neoporečno. Kontaminirano mleko pa so predelali v sterilizirano ali pa v sire in mlečni prah.

Celo pridelava medu bo prizadeta. Saj čebele ki bodo letos letale od cveta do cveta ne bodo izbirale med kontaminiranim in neprizadetim. Zato bodo morali pri pridelavi medu vpelajeti poseben nadzor.

Na drugi strani pa je radiacija v zraku podaljšala življenje marsikateremu srnjaku. Začetek lova nanje je bil prestavljen za en mesec, na 10. junij. V Sloveniji v povprečju odstrele vsko leto kakih 32.000 glav srnjakov.

PRIZADET IZVOZ

Veliko vznemirjenje pa je v Jugoslaviji nastalo, ko je evropska skupnost prepovedala uvoz nekaterih kmetijskih proizvodov iz držav vzhodnega bloka in tudi Jugoslavije. ZIS je proti temu uradno in strogo protestiral, vendar brezuspešno.

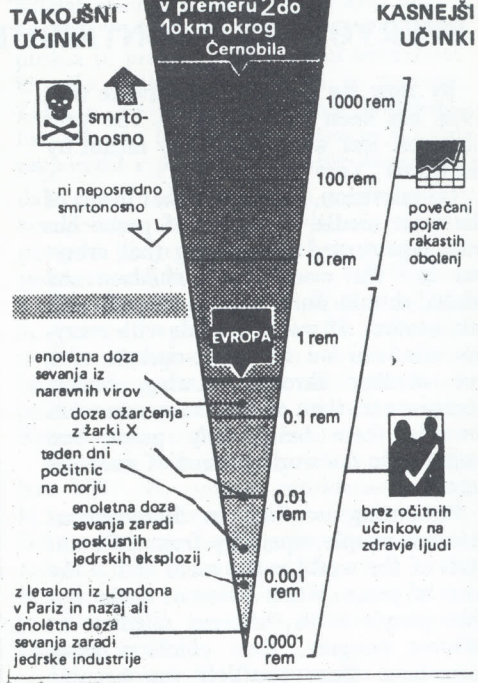
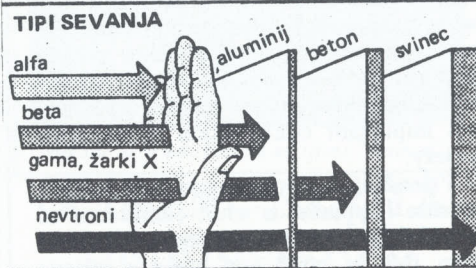
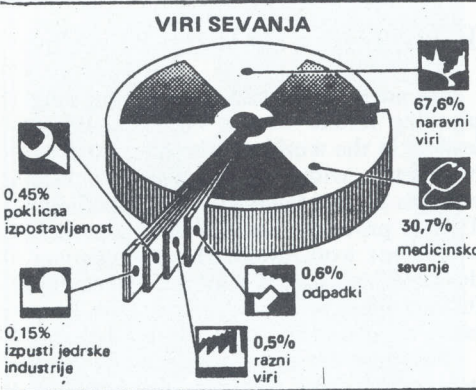
Na 15. junija je bilo sporočeno, da se onesnaženost okolja še vedno zmanjšuje in da za gibanje na prostem zdaj ni več nobenih ovir. Tudi onesnaženje zelenjave se je zmanjšalo, vendar jo nosečnicam in otrokom še ne priporočajo. Paša živine pa naj bi bila dovoljena po preteku enega tedna.

Najbolj razveseljiva ugotovitev pa je, da pri prebivalstvu Slovenije dosedaj ni bilo ugotovljenih nobenih znakov povečane izpostavljenosti radiaciji.

PROTESTI V LJUBLJANI - V Ljubljani je v zadnjem času mladina dvakrat odločno protestirala. Prvikrat so šli na ulice pripadniki mirovnega pokreta (na zgornji sliki), ki so protestirali proti nasilju vsake vrste. 10. maja pa so protestirali proti uporabi atomske energije.

Gornje skice povzete iz Dnevnika nam predočajo nekaj podatkov o delovanju radioaktivnosti. Jod 131, Cezij 134/137, Stroncij 90, Itrij 90 in ogljih 14 preko žarkov beta in gama smrtno nevarno vplivajo na človeško telo. Vse te nevarne snovi vpija človek in žival s hrano in dihanjem. Jod vpliva na žlezo ščitnico, Cezij na mišice, a Stroncij povzroča kostnega raka in levkemijo. Najmanj nevaren je ogljik. Proti jodu se lahko zaščiti s tabletami, za Cezij in Stroncij pa ni uspešne zaščite.

Tudi neoporečne solate nihče ne kupuje

Žalosten je pogled na desetine košar z solato na robu ljubljanske osrednje tržnice, še bolj žalosten na obupane, zgarane starejše kmete iz okolice Niša v Srbiji, ki prebirajo uvelo solato od še sveže. Vedo, da je prebiranje zastoj. Solata hitro veni in čeprav je po ugotovitvi inšpektorjev neoporečna, jo ljudje iz strahu pred radioaktivnostjo ne kupujejo. Nekaterim je mehka spomladanska solata praktično edini vir dohodka, niti je ne ponujajo, ne postavljajo cene, morebitnemu kupcu pa na vprašanje o ceni odgovarjajo: »Daj, kolikor misliš, da je vredno«. (Foto: N. Bizilj)

SVOJI K SVOJIM

Za strokovno izdelavo
STOPNIC
se priporočata znana rojaka
FRANK JELOVČAN, 359 3043,
TONI OBERSTAR, 870 0218 (dom)
Cene zelo zmerne, delo garantirano
Factory 4, 103 Horne Street,
Campbellfield, 3061.
+++
ZAVAROVANJE
stanovanj, nepremičnin, motornih vozil,
življensko, starostno, bolniško itd.
preskrbi
ČESNIK PAVLE - C.M.L.
Tel.: 607 6111, 20 783, A.H. 598 0049
+++
Melbournskim rojakom je na uslugo
ZOBNI TEHNIK - DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 Wridgway Ave., Burwood, Vic.
Telefon 288 4159
Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila
Full denture service and repairs.

Fotografska dela
ob porokah in raznih drugih prilikah
umetniško izvrši
SAŠA ERIČ PHOTO STUDIO
267 High Street, Preston, Vic. 3072
Tel. 480 5360
+++
ZA VSA TISKARSKA DELA
se z zaupanjem obrnite na
DISTINCTION PRINTING
164 Victoria St., Brunswick, Victoria
Tel.: 380 6110
Lastnik: Simon Špacapan
+++
F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee
RADIATOR SERVICES
408 Mt. Alexander Road, Ascot Vale.
POPRAVLJAMO
vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 - A.H. 337 2665

OD MESECA DO MESECA

Skupščina Zveze književnikov Jugoslavije bo od 2. do 4. junija v Mariboru. Ker se ob izbiri kandidatov za novega predsednika posamezne republike niso mogli zediniti, bodo novega predsednika volili delagati neposredno. Združenje književnikov Srbije, od koder naj bi izšel letošnji predsednik, je predlagalo za to mesto Miodraga Bulotoviča (poznani Slovenecem po svojih trditvah, da bi morali uvesti po Jugoslaviji nekako jugoslovanščino). Slovenski pisatelji so se s pomočjo pisateljev iz drugih nesrbskih republik, odločno postavili proti tej kandidaturi.

Na mestu predsednika predsedstva SFRJ je Radovana Vljakoviča zamenjal Sinan Hasani. Na položaj podpredsednika pa je prišel Lazar Mojsov. Po Titovi smrti so bili predsedniki predsedstva Lazar Koliševski, Cvijetin Mijatović, Sergej Kraigher, Petar Stambolič, Mika Špiljak, Veselin Djuranović in Radovan Vljaković.

V Jugoslaviji se je podražila poština. Za pismo v inozemstvo bo treba plačati 150 din namesto dosedanjih 120. Vzporredno so poskočile tudi cene za telefonske razgovore.

Najnižji znesek, ki zagotavlja gmotno in socialno varnost delavcev v Sloveniji, znaša 35.000 dinarjev. Ta znesek bo moral biti plačan delavcem podjetij, ki ne delajo dobička.

Na 10. kongresu ZKS je Marko Pogačnik, tajnik SIM seznanil člane komisije za mednarodno sodelovanje s pomenom obeh stikov z izseljenci in se zavzel, da se tej problematiki, ki jo včasih pozabljamo, posvetijo več pažnje.

Jože Smole pa je glede slovenskega kulturnega prostora bil mnenja, da naj v pripravah na zvezni kongres zelo jasno povedo, kaj razumejo pod slovenskim kulturnim prostorom, kajti nekateri znotraj tega ne razumejo za kaj gre.

Zanimivo je tudi kar je dejal v zvezi z obtožbami proti kandidatu za predsednika avstrijske republike Waldheima: "Osebnost na to vprašanje nimam odgovora, želel pa bi reči, da konkretno, ko sem delal pri tovarišu Titu, nikoli nisem slišal za to zadevo... Stvar je očitno zapletena, gre tudi za neke nove igrice, saj je recimo, židovski kongres imel te podatke že prej, pa se je oglasil šele sedaj."

Strinja se v ostalem z Milko Planinc, ki je na Dunaju dejala, da je to notranje avstrijsko vprašanje.

"Slovenija ali te poznam" bo naslov kompleta tekstov in zemljevidov, ki bo izšel letos v juniju. Že sedaj je razprodana prva izdaja 20000 izvodov, čeprav še ni izšla, zato bodo natiskali še 10000 izvodov. Knjigo bo izdal TOZD Nove Avtohtehne. Knjiga bo stala 6420 dinarjev.

V barakarskem naselju pri Žalah v Ljubljani so porušili 43 pomožnih objektov (lop, drvarnic, garaž, kurnikov in podobno), ki so jih tamkajšnji prebivalci (Romi) postavili brez potrebnih dovoljenj.

Letos v maju slavi 100-letnico obstoja prvo pedagoško društvo na Slovenskem. Ustanovili so ga leta 1866 učitelji v Krškem. Danes učiteljska organizacija v Sloveniji šteje 5400 članov.

Slovenska pianistka Blaženka Arnič-je na Dunaju prejela eno izmed tradicionalnih avstrijskih nagrad za svoje izvorno kompozitorsko delo.

Devetnajstletni vojaški dezertar Bojan Plut iz Metlike je na pobegu, ki je trajal več dni, pri Kapeli bluzu Bizeljskega, do smrti ustrelil dva inšpektorja Republiškega sekretarijata za notranje zadeve, Branka Likarja (32) in Jožeta Pavlina (31). Plut je nekaj dni kasneje, 5. maja, ko je bil obkoljen na cesti Zaprešič-Zabok, napravil samomor.

V Zagrebu so v CK ZK Hrvaške imeli delovne dogovore predstavnikov predsedstev CK ZK BiH, Črne Gore, Hrvaške in Srbije ter pokrajin Kosova in Vojvodine. Razpravljali so tudi o perečih problemih in jezikovne politike na hrvaško-srbskem srbsko-hrvaškem hrvaškem ali srbskem govornem področju in dosegli soglasne sklepe, da je splošno sprejeto in znanstveno potrjeno, da je jezik Črnogorcev, Hrvatov, Muslimanov, Srbov eden z različicami, oziroma lastnimi izrazi posameznih okolij. Menili pa so, da bi glede na sestavo jugoslovanske družbe in ustavno obveznost zagotavljanja enakopravnosti jezikov narodov in narodnosti Jugoslavije, bilo dobro proučiti probleme jezika na širšem jugoslovanskem prostoru tako, da bi se na srbohrvaškem jezikovnem območju bolj seznanjali z makedonščino in slovenščino.

Novi predsednik komunistov Slovenije je postal Milan Kučan, ostali člani predsedstva pa so: Miloš Prošenc, Ivan Dolničar, Vlado Klemenčič, Matjaž Kmecl, Andrej Marinc, Rafael Razpet, Ciril Ribičič, Jože Smole, Slavko Soršak, Emil Štern, Tina Tomlje in Iztok Winklta.

V občini Kranj imajo praktično že izdelane načrte za vzpostavitev zasebnih trgovin v krajih, kjer ni zato družbenega interesa. Temeljna banka Gorenjske bo take investicije kreditirala po ugodnih pogojih, pravtako pa bodo lastniki v prvih treh letih poslovanja uživali posebne davčne ugodnosti.

Izhod iz prekrasne Škocjanske jame bo mnogo olajšan z montažo poševnega dvigala, v katerem bo prostora za 25 do 30 ljudi. V nekaj minutah bo to dvigalo premagalo višinsko razliko 90 m in tako skrajšalo obiskovalcem dolgo pot, ki je dolgočasna in naporna po tem, ko so obiskovalci imeli priliko videti vse lepote jame, ki v gotovem oziru še presega Postojnsko.

Jugoslaviji so po vojni UNO izročile 150 vojnih zločincev, čeprav so jih zahtevali približno 5000.

Leta 1962 je Jugoslavija razglasila amnestijo, ki pa ni veljala za tiste, ki so izdajali ukaze, oziroma organizirali vojne zločine in pri tem tudi neposredno sodelovali.

Turistične agencije v Sloveniji so v prvih treh mesecih prodale za 15 - 20 odstotkov več aranžmajev kot lani v istem obdobju.

Nizozemska policija je 2. maja na letališču v Amsterdamu aretirala nekega Japonca, ki je dopotoval z letalom JAT iz Beograda in imel v prtljagi 1 kg razstreliva TNT ter radijski tranzistor, v katerem je bilo 6 detonatorjev. Potoval je tudi s ponarejenim potnim listom in priklical pozornost policije s svojim sumljivim ponašanjem.

Letošnja mednarodna folklorno - turistična prireditve v Ljubljani "Ohcet v Ljubljani" bo od 25. do 28. junija.

KJER MI ZIBEL TEKLA JE...

REHABILITACIJA - PREPOZNO

Nekdanja obsojenca na Dachauskih procesih Andrej Bohinc in Iva Razinger ret Irena Diehl, Marija Košir, Elica Kranjc, Tatjana Ličen in Leopoldina Stepišnik, žene nekaterih, ki so bili na tem procesu obsojeni na smrt ali pa so umrli med prestajanjem zaporne kazni, so nedavno končanemu 10. kongresu Zveze komunistov Slovenije poslali vloge s predlogi in zahtevami, da se uredijo nekatera še nerešena vprašanja.

Komisija za vloge in pritožbe je obravnavala te vloge in na podlagi dejstev, da so bile po dovolitvi obnove kazenskega postopka vse obtožbe umaknjene in kazenski postopki ustavljeni.

Že v letih 1977 in potem 1984 so bili obsojenci tudi politično rehabilitirani z izjavo predsedstev centralnega komiteta ZKS in republiške konference SZDL Slovenije. Ob tej priliki je bila objavljena izjava obeh predsedstev, ki pravi med drugim "...da so bile pri dachauskih procesih storjene hude napake, žal, nekatere nepopravljive, ki jih ni mogoče opravičiti."

Na osnovi te izjave je potem vlada Slovenije izplačala prizadetim denarno nadomestila za čas prestajanja zaporne kazni in za čas brezposelnosti po prestani kazni, vdovam pa enkratno pomoč in dodatek k njihovim pokojninam.

Sedanja vloga prizadetih pa zahteva obnovo podelitve pravic, ki bi jim nekaterim pripadale kot nosilcem te spomenice, bivšim španskim borcem, invalidom ter ponovni sprejem v članstvo ZKS.

Komisija za vloge in pritožbe je ugotovila, da se nekaterih teh pravic, kakor tudi članstvo ZKS mrtvim ne more podeliti, nekatere pa že obravnavajo pristojni organi. Predlagala pa je tudi, naj bi se nadaljevala prizadevanja za odpravo še preostalih posledic, da bosta s tem kazenskopravna in politična rehabilitacija končani in prizadetim povrnjeno človeško dostojanstvo.

Kaj so bili Dachauski procesi in njih pravo ozadje je do neke meje še vedno zavito v meglo. Je ena takozvanih "tabu" tem, o kateri se do pred nekaj leti sploh ni moglo ničesar pisati.

V glavnem na prizadevanje Društva slovenskih književnikov se je stanje v tej zadevi počasi omililo in pred par leti je

izšla knjiga Igorja Torkarja pod naslovom "Umiranje na obroke", ki je pretresljivo opisala trpljenje in ponižanja, ki so se za vedno zajedli v duševnost obsojencev in njihovih družin. Igor Torkar, pisatelj te knjige, katerega pravo ime je ing. Boris Fakin je bil eden obtoženih in obsojen na 8 let in 9 mesecev odvzema prostosti s prisilnim delom, na zaplembo vsega premoženja in na izgubo vseh državljskih pravic, vključno nositi častne naslove ter odlikovanja za dobo treh let. Na njegovo pritožbo pa so mu potem takrat kazni zvišali na 12 let.

Prvi Dachauski proces se je pričel na 21. aprila 1948 v Ljubljani. Obtožene, ki so bili med vojno internirani v koncentracijskem taborišču Dachau radi delovanja v Osvobodilni fronti, je obtožnica dolžila, da so bili agenti Gestapa in se kot taki vrinili v partizanski pokret in KPS.

Že 27. aprila so bile objavljene prve obsodbe: ing. Branko Diehl, ing. Stane Oswald, ing. Karel Barle, Janko Puffer, ing. Boris Kranjc, ing. Milan Stepišnik, ing. Vladimir Ličen, Oskar Juranič, Martin Presterl, Paul Gasser in Hildegarde Hahn na smrt z ustrelitvijo, ostali pa na dolgoletne robije. Vsi obtoženi so krivdo priznali in se v svoji zaključni besedi javno kesali. Obsodbe so bile takoj izvršene. Temu prvemu procesu je sledilo še več drugih z obsodbami na dolgoletne zaporne kazni.

Večina obsojencev na zaporne kazni je bila po nekaj letih spuščena na prosto.

Čez 23 let, leta 1971 je Vrhovno sodišče v Ljubljani sklenilo obnoviti nekatere kazenske postopke in je nato sodbe razveljavilo. Julija 1976, pa je v ponovnem sodnem postopku državni tožilec umaknil obtožbo proti vsem, tudi že pred 28 leti usmrčenim obtožencem in sodišče je nato vse izrečene sodbe razveljavilo, češ, da so prvotni tožilec in sodniki premalo poznali gestapovske postopke, da predloženi obtežilni dokumenti ne zbujejo izgleda verodostojnosti ter, "...da so bile leta 1948 metode zasliševanja takšne, da so slabile zavest obtoženih."

Na žalost je rehabilitacija za mnoge prišla prepozno.

SLOVENŠČINA V NEVARNOSTI

Da so slovenski jezik in njegove pravice v Jugoslaviji ogroženi ni izmišljotina. Stevilni članki, ki jih citamo v časopisih in revijah iz stare domovine nam pričajo, da se vrši nekaj podtalnih in prikritih pritiskov, ki je morda še mnogo bolj nevaren od onega odprtega, ki ga doživljajo Slovenci onstran republiških meja v Avstriji, Italiji in na Madžarskem. Tukaj navajamo samo nekaj primerov.

V Dnevniku je bilo objavljeno letos marca meseca:

PETER POTOČNIK

Topoglavci in slovenščina

Prvi je rekel, pusti ga na miru, saj vidiš, da je nor. Preklel ga bom in napadel z vsem mogočim orožjem, je dodal drugi. Mene pa je v novinarski loži sabora stisnilo z vseh strani, ne toliko zaradi imbecilnega delegata, kolikor zaradi voljo tihega protesta, ki pa se seveda ni zapisal v sabski zapisnik. Na koncu stoji celo hvala predsednika zbora združenega dela sabora, ki se razume kot zahvala za razpravo.

Na sredinem in četrtkovem zasedanju zbora združenega dela je delegat Ivan Kovačević postavil vprašanje IS sabora, naj mu odgovorijo, če imamo v Jugoslaviji zakon o skupnem radijskem in televizijskem programu v srbohrvaščini, in če ga ni, je takšen zakon treba pripraviti in sprejeti. Svoj, blago rečeno neumen predlog, je delegat razložil s primerom uradnega jezika srbohrvaščine v JLA, kjer se poveljuje v ekavščini, "ki jo vsi razumemo". Na sarajevski olimpijadi pa je televizijski reporter, je navedel delegat, Jureta Franka vpraševal v makedonskem jeziku, Franko pa mu je odgovarjal v slovenščini.

In še ena, morda največja cvetka iz delegatove "bele knjige", zakaj Bojan Krizaj (v zapisniku je Boris Krizaj) vse izjave daje v slovenščini, ko pa je zdaj zmagal v Kanadi, pa je govoril angleško pred televizijskimi kamerami. Zakaj Krizaj, nekateri gospodarski in politični voditelji nočejo govoriti v jeziku, ki ga večina prebivalcev naše države razume in govori, se je vprašal za "usodo jugoslovanstva" zaskrbljeni delegat.

Kot že rečeno, nihče v sabski dvorani ni niti z besedico ugovarjal delegatovemu pljuvanju po slovenskem jeziku in se zmeraj enakopravnemu narodu v skupnosti SFRJ. Po poslovniku zbora združenega dela pa je imel predsednik vsaj možnost, da Kovačičevo razpravo zavrne (morda celo potrdi) z glasovanjem.

Sabor vsekakor ni prostor za take grozljive simplifikacije, ki jim ne more - vsaj upam - nasesti noben normalen državljan te dežele, kjub močnim sunkom vetra, ki pihajo v jadra teorije o eni državi - enem narodu - eni kulturi - in enem jeziku.

POGOVOR Z GOSPO DRAGO GELT

Zvedela sem, da naša rojakinja gospa Draga Gelt, živeča v Melbournu, pripravljala izdajo nove knjige.

Obiskala sem jo na njenem domu v Ringwoodu in pogovor s prijazno, delavoljno gospo Drago je kaj hitro stekel.

Začeli sva se pogovarjati o njeni nedavno izdani knjigi o Slovencih iz najzgodnejših časov, ki v originalu nosi naslov "The Slovenians From The Earliest Times". Knjiga je med Slovenci tu v Avstraliji in širom sveta naletela na široko zanimanje; nemajhno pa je povpraševanje po njej tudi od strani drugih.

In kaj avtorica meni o svojem delu?

Pravi, da je knjiga namenjena predvsem mladini, katero je s svojim delom nameravala le vpeljati v zgodovino Slovencev. Knjiga tako lahko služi le kot osnova, ne pa kot edina referenca, zato se morajo tisti, ki se žele v tej vedi izpopolnjevati, seveda poslužiti drugih, obširnejših literatur.

In kaj pravijo na vsebino knjige novejši zgodovinarji?

Ugotavljajo, da ima knjiga v določenem poglavju pomanjkljivosti in da bi ji bilo dobro dodati novejše teze. Tudi avtorica sama pove, da so se dotične zanimivosti izpustile in nadaljuje, da v kolikor bi prišlo do druge izdaje knjige, bo le ta, na osnovi strokovnih nasvetov, izšla z dodatkom.

In kaj je gospa Draga povedala o svoji novo-nastajajoči knjigi?

Da je gradivo v še zelo zgodnjem začetku in da zato lahko le malo pove o njej, oz. da lahko pove nekaj le o pripravah na pisanje.

Vprašala sem jo, kaj bo posebnost te knjige?

V odgovoru je povedala, da bo to povest, ki bo nastala iz zbirke podatkov o Slovenskih izseljencih v Avstraliji.

Seveda me je ta novost napravila radovedno in hotela sem vedeti, če je že pričela z zbiranjem podatkov in če je pri tem naletela na kakšne težave.

Pravi, da je nekaj podatkov že zbrala, potrebuje pa pomoč in sodelovanje čimvečjega števila Slovencev živečih v Avstraliji. Da do sedaj pri tem ni imela problemov, pravi, saj je z razume vanjem upoštevala stališča posameznikov.

Spraševala sem naprej. Namreč, zanimala me je oblika, s katero avtorica nastopa kot izpraševalka.

Pripravila je obširen vprašalnik, ki vsebuje vsa vprašanja za podatke, ki naj bi jih avtorica potrebovala pri sestavljanju povesti; dobrodošle pa bodo tudi dodatne zanimivosti. S tem vprašalnikom bo sama osebno obiskala oz. se pogovorila z vsakim, ki bo pripravljen odgovoriti na vprašanja. Zatrjuje, da jo ne zanima jo osebni podatki (ime, priimek ali kraj rojstva) še manj pa ne zahteva podpisa osebe, ki bo vprašalnik izpolnila. Vsi podatki, ki naj bi bili čim obširnejši, so lahko anonimni. Gospa Draga Gelt povdarja, da bo dobljene podatke uporabila izključno le kot osnovo za povest, ne pa jih kakorkoli zlorabila, v kar bi mogoče utegnili podvomiti določeni posamezniki.

Za marsikoga upam, bo zanimiv tudi odgovor na vprašanje, kdaj je nastala ideja za to knjigo?

Avtorica pravi, da je nameravala že knjigi o zgodovini Slovencev dodati poglavje na to temo, kar pa ji je bilo odsvetovano češ, da bi se vsebina knjige preveč razvlekla in tudi ne bi bila več izključno zgodovinska. Tako se je gospa Draga Gelt v sorazmerno zelo kratkem času po izidu zgodovinske knjige, odločila spraviti na papir novo – dokumentarno zgodbo in jo objaviti v posebni knjigi.

Zakaj?

Ker smatra, da bi bilo zanimivo opisati tovrstne dogodke, posebno še v dobit mladih, ki pogosto ne vedo za doživljanja, občutke in trdo delo svojih staršev ob preseljevanju in naseljevanju na tuja tla.

Gospa Draga Gelt, ki ima družino, stalno zaposlitev in vrsto prostovoljnih in dodatnih obveznosti, najde čas za pisanje ob večerih in koncih tedna.

In kako dolga naj bi bila pot do taktat, ko bo povest uvrščena med nove knjige?

"To je neposredno odvisno od sodelovanja rojakov," je nekako v trdni veripanjanja, polna pisateljske vneme, povedala gospa Draga Gelt ob koncu najinega pogovora.

Marta Sterle

Knjigo "Slovenians from the earliest times" lahko naročite tudi pri "Vestniku" na naslov P.O.Box 56, Rosanna, 3084, Victoria, Australia. Cena knjige je 20 dolarjev in poština 2 dolarja.

V vseh slovenskih društvih v Melbournu so tudi letos proslavili materinski dan. V šoli S.D.M. so otroci pripravili lep program in ob koncu programa ponesli darove mamicam. Na sliki so od leve: Simon Penca, Tanja Marsič, Jana Brgoč, Frances Gelt, Marie Pišotek, Barbara Smrdelj in Margaret Kastelic. Veronika Smrdelj in Samantha Penca pa sta že odnesli darilca.

REŠITEV KRIŽANKE ŠTEV. 14

Vodoravno: 1. Kranj, 6 srce, 7 Štore, 9 Otočec, 12 motika, 15 obliki, 16 lipa, 17 banka.

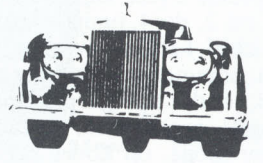
Navpično: 2 ruta, 3 Nero, 4 sreča, 5 Selca, 8 etika, 10 omelo, 11 stopa, 13 aloa, 14 obok. Navpično

TONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363

• **Splošna avtomehanika**
FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES

- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

FREE QUOTES

- **Športna puškarna**

Prodaja Lovskega orožja in municije

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH
ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA. . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 281 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE
PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020

Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !